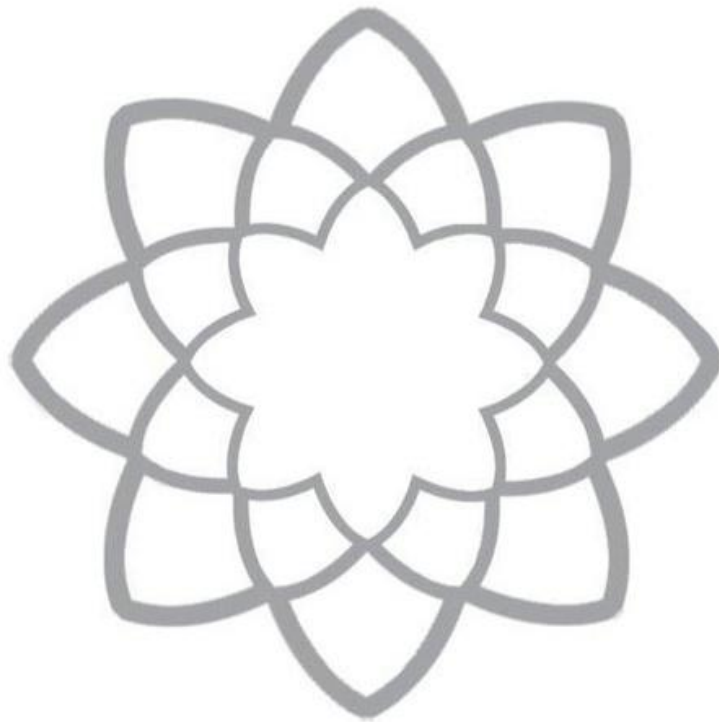

SGI Nederland

Studie-examen niveau 2

2025

Inhoud

Boodschap van de voorzitter van SGI Nederland Hideki Iwami2

Inleiding3

Deel A: De Lotus Soetra

Studiemateriaal deel 16

Nichiren Daishonin en de Lotus Soetra

Studiemateriaal deel 217

De Bodhisattva's van de Aarde

Deel B: 'De erfenis van de hoogste Wet van het leven'

Studiemateriaal deel 319

Nichiren Daishonins gosho 'De erfenis van de hoogste Wet van het leven'

Studiemateriaal deel 424

President Ikeda's lezing over 'De erfenis van de hoogste Wet van het leven'

Deel C: De drie soorten schatten

Studiemateriaal deel 537

President Ikeda's lezing over 'De drie soorten schatten'

Deel D: Het priesterprobleem

Studiemateriaal deel 650

De Nichiren Shoshu priesterorde onder Nikken afwijzen

Boodschap van Hideki Iwami

Bedankt dat je je kennis over en je geloof in het Nichiren Boeddhisme wilt verdiepen door middel van het Studie-examen niveau 2. Ik weet zeker dat al je inspanningen hiervoor een dieper bewustzijn van de kracht van het boeddhisme zullen opleveren, en dat je daarmee een grotere vreugde in je boeddhistische beoefening en dagelijkse leven ervaart.

In een recente lezing zei president Ikeda iets heel belangrijks over studie: *"Ik ben er zeker van dat je enthousiasme om het boeddhisme te bestuderen zich zal verspreiden naar de mensen om je heen en zal bijdragen aan de verandering van het spirituele fundament van de samenleving."*¹

Dit citaat toont aan hoe belangrijk het is om betrokken te zijn bij de studiebeweging. Als we met groeiend enthousiasme studeren, vertelt Sensei ons, zal het effect hiervan zelfs het fundament van de samenleving veranderen. De filosofie van respect voor de waardigheid van het leven zal zich door ieder van ons verspreiden en een verschil maken voor iedereen om ons heen in de wereld.

Ik ben het Studiecomité dankbaar voor hun harde werk om het examen en het studiemateriaal van dit jaar te verfijnen en te verbeteren.

Ik weet zeker dat je het leuk zult vinden om aan dit studie-examen deel te nemen, en dat je zult zien hoe de ideeën van het Nichiren Boeddhisme een verschil kunnen maken, niet alleen in je eigen leven, maar ook in de wereld om je heen.

Hartelijke groet en veel succes met de studie!

Hideki Iwami

Voorzitter van SGI Nederland

¹ SGI Nieuwsbrief 10166.

Inleiding

Het studie-examen niveau 2 is een vervolg op de kennis die je tijdens het studie-examen van niveau 1 hebt verworven.

Het studie-examen niveau 2 gaat hetzelfde als het studie-examen niveau 1: je eigen onafhankelijke studie. Samen met anderen studeren, ondersteund door een coach, is belangrijk, omdat we zo ons begrip van de boeddhistische beginselen kunnen vergroten buiten onze eigen beperkte visie, en we onthouden ook dat een belangrijk doel van studie niet alleen het vergaren van kennis is, maar dat we ons geloof verdiepen en de Wet met anderen delen.

Het studie-examen niveau 2 bestaat uit vier delen waarin je je richt op de volgende belangrijke onderwerpen:

Deel A: De Lotus Soetra

‘Nichiren Daishonin en de Lotus Soetra’ en ‘De Bodhisattva’s van de Aarde’

Deel B: ‘De erfenis van de hoogste Wet van het leven’

Nichiren Daishonins gosho ‘De erfenis van de hoogste Wet van het leven’

President Ikeda’s lezing over ‘De erfenis van de hoogste Wet van het leven’ met nadruk op ‘Vele lichamen, een gedachte’ en de eenheid van leermeester en leerling.

Deel C: De drie soorten schatten

President Ikeda’s lezing over de gosho ‘De drie soorten schatten’ met nadruk op de schatten van het hart en ons gedrag als mens.

Deel D: Het priesterprobleem

De Nichiren Shoshu priesterorde onder Nikken afwijzen

Voor een examen studeren helpt om onszelf op een diepere manier uit te dagen dan anders het geval zou zijn.

Het studie-examen niveau 2 is een niveau hoger dan niveau 1 en vereist een grondige aanpak van de leerstof die wordt getoetst aan de hand van een groter aantal vragen dan de meerkeuzevragen van het studie-examen niveau 1, waarbij je korte en langere schriftelijke antwoorden moet geven. Hier volgen een paar voorbeeldvragen:

Voorbeeld 1

Vraag: De Bodhisattva's van de Aarde worden beschreven als "oprijzend vanuit de aarde". Wat betekent dit voor het individu? (1 punt)

Wat betekent dit voor de samenleving? (1 punt)

Antwoorden afkomstig uit de tekst:

- De Bodhisattva's van de Aarde zijn eeuwige activisten die zich baseren op de Mystieke Wet; hun leven bestaat uit eeuwige vooruitgang. Als wij de grenzeloze energie van deze bodhisattva's oproepen, betekent dit "het oprijzen vanuit de aarde van de Bodhisattva's van de Aarde" in ons eigen leven. (1 punt)
- Als we dit doen, kunnen we door het schild van ons kleine zelf heen breken, dat ons leven tot nu toe heeft beperkt. (1 punt)
- Het komt erop neer dat mensen hun levensstaat veranderen. (1 punt)

Vanuit een breed perspectief komen onze inspanningen om talloze Bodhisattva's van de Aarde te laten verschijnen - om veel mensen te helpen hun leven radicaal te veranderen - neer op de inspanning om de levensstaat van de hele samenleving te veranderen. Het is een inspanning om de levensstaat van de hele mensheid te verhogen. Is dit niet de verandering die 'oprijzend vanuit de aarde' symboliseert?

(In totaal kun je 2 punten krijgen voor je antwoord. 1 punt voor een van de eerste twee antwoorden op de vraag Wat betekent dit voor het individu? En 1 punt voor een van de antwoorden op de vraag Wat betekent dit voor de samenleving? De antwoorden komen uit de tekst, maar je kunt het met je eigen woorden uitdrukken.)

Voorbeeld 2

Vraag: Wat is de werkelijke betekenis van "erfenis van de wet " in het Nichiren Boeddhisme? (2 punten)

Hoe wordt dit anders geïnterpreteerd in de Nikken-sekte? (2 punten)

Antwoorden afkomstig uit de tekst:

- "Erfenis" of "overlevering" in het Nichiren Boeddhisme is altijd iets geweest dat toegankelijk was voor alle mensen, niet het exclusieve bezit van een kleine selekte groep. (1 punt)
- in 'De erfenis van de hoogste Wet van het leven' schrijft de Daishonin: "Nichiren heeft alle mensen in Japan tot het geloof in de Lotus Soetra trachten op te wekken, opdat ook zij in de erfenis kunnen delen en boedddhaschap bereiken." (GND-I, 45)

In het Nichiren Boeddhisme wordt de erfenis uiteindelijk beschreven als de "erfenis van geloof" (GND-I, 45), dat is geloof zelf. (1 punt)

- Aan de andere kant claimt de Nikken-sekte een mysterieuze, exclusieve erfenis waardoor iemand na ontvangst automatisch een boeddha is, ongeacht zijn of haar geloof of beoefening. (1 punt)
- Dit is ver verwijderd van de essentiële betekenis van de erfenis van geloof, de erfenis die door de Daishonin wordt onderwezen.
- Nikken en zijn volgelingen hebben echter een misleidende opvatting over erfgoed, die de basis is van hun overtuiging dat de hogepriester absoluut is. Deze visie is als volgt: Er bestaat een mysterieuze erfenis of overlevering die alleen van de ene hogepriester naar de andere wordt doorgegeven. Alleen al door het ontvangen van die afstamming erft men exclusief de verlichting van de Boeddha en de essentie van de Wet van de Boeddha zelf. (1 punt)
- de Nikken-sekte stelt dat de overdracht van de 'Erfenis van de Wet' die aan slechts één persoon is toevertrouwd, zeker de entiteit is die de "Eenheid van persoon en Wet" belichaamt.

(In totaal kun je maximaal 4 punten krijgen. Je kunt ook 4 punten krijgen als je het antwoord toespitst op slechts één aspect van het erfenis van de Wet en hoe dit in het Nichiren Boeddhisme anders wordt uitgelegd dan in de Nikken-sekte. De antwoorden zijn afkomstig uit de tekst, maar kunnen in je eigen woorden uitgedrukt worden)

Wij hopen dat je veel plezier beleeft aan het bestuderen van dit studie-examen, het afleggen van het studie-examen en het delen van je ervaring ermee!

Het studiecomite

Deel A: De Lotus Soetra

Studiemateriaal deel 1

Nichiren Daishonin en de Lotus Soetra²

De basisbeginselen van het Nichiren Boeddhisme voor het nieuwe tijdperk van wereldwijde kosenruffu

De Lotus Soetra is een geschrift dat de essentie van het Mahayana-boeddhisme belichaamt. Het leert ons dat alle mensen boedddhaschap kunnen bereiken. In dit deel worden de betekenis en de belangrijkste leerstellingen van de Lotus Soetra uitgelegd.

De Lotus Soetra heeft de boeddhistische kijk op het leven en op boedddhaschap radicaal veranderd. De soetra's die Shakyamuni verkondigde gedurende de meer dan veertig jaar vóór de Lotus Soetra, onderwezen dat gewone mensen in dit leven geen boedddhaschap kunnen bereiken. Daarnaast onderwezen deze voorlopige leerstellingen dat mensen in één van de negen levensstaten behalve boedddhaschap verbleven, totdat ze stierven. Pas daarna konden ze, in een volgend leven, overgaan naar een andere levensstaat. Daarom moesten mensen, als ze boedddhaschap wilden bereiken, gedurende vele levens boeddhistische beoefeningen doen totdat ze al hun aardse verlangens hadden uitgeroeid, hun leven hadden gezuiverd en voorspoed en deugden verkregen die een boeddha waardig waren.

Alleen dan kunnen ze boedddhaschap bereiken. Als ze daarin slagen, zo stellen de soetra's, blijft geen van de negen levensstaten in hun leven over omdat ze worden vervangen door boedddhaschap.

In de Lotus Soetra onthult Shakyamuni echter de waarheid dat boedddhaschap inherent bestaat in het leven van gewone mensen, en dat iedereen onmiddellijk boedddhaschap kan bereiken door het uit zijn of haar leven naar buiten te brengen.

Deze leer van de Lotus Soetra is gebaseerd op twee leerstellingen: "het ware aspect van alle verschijnselen" en "het bereiken van boedddhaschap in het verre verleden".

Het ware aspect van alle verschijnselen

De Lotus Soetra, die uit 28 hoofdstukken bestaat, kan worden verdeeld in twee delen: de theoretische leer, wat overeenkomt met de eerste 14 hoofdstukken, en de essentiële leer, de laatste 14 hoofdstukken.

Twee leerstellingen die centraal staan in de theoretische leer (de eerste helft) zijn "het ware aspect van alle verschijnselen" en "het bereiken van boedddhaschap door personen van de twee voertuigen".

² SGI Nieuwsbrief 10056.

Het ware aspect van alle verschijnselen is een beginsel dat wordt uiteengezet in het 2e hoofdstuk 'Geschikt middel' van de soetra. "Alle verschijnselen" betekent hier de wereld om ons heen en haar verschillende werkingen, met inbegrip van het leven en de samenleving. "Ware aspect" betekent hun hoogste werkelijkheid of ware wezenlijke aard.

De waarheid of werkelijkheid van alle dingen die boeddha's met hun grote en diepe wijsheid kunnen waarnemen, wordt het ware aspect van alle verschijnselen genoemd. Zodra we deze werkelijkheid waarnemen, begrijpen we dat alle verschijnselen en hun ware aspect geen twee afzonderlijke dingen zijn, maar dat alle verschijnselen in feite de manifestatie of uitdrukking zijn van het ware aspect. Daarom kunnen alle verschijnselen en hun ware aspect nooit worden verdeeld of van elkaar worden gescheiden.

Op basis van de toelichting van de grote leraar T'ien-t'ai verduidelijkte Nichiren Daishonin dat "alle verschijnselen" verwijst naar alle levende wezens van de Tien Levensstaten en hun omgeving, terwijl het "ware aspect" verwijst naar Myoho-renge-kyo.

In zijn geschrift 'Het ware aspect van alle verschijnselen' verklaart de Daishonin dat "alle wezens en hun omgeving in de Tien Levensstaten, vanaf hel, de laagste, tot en met boeddhaschap, de hoogste, zonder uitzondering manifestaties zijn van Myoho-renge-kyo." (GND-II, 280)

De leer van het ware aspect van alle verschijnselen onthult dat niet alleen boeddha's, maar ook de wezens van de andere negen levensstaten allemaal gelijk zijn, omdat elk van de Tien Levensstaten [werelden] alle tien levensstaten in zich draagt en in wezen de belichaming zijn van Myoho-renge-kyo.

Vóór de Lotus Soetra dacht men dat er een praktisch onoverkomelijke kloof bestond tussen een boeddha en een gewoon mens; dat wil zeggen, tussen de levensstaat van boeddhaschap en de andere negen levensstaten.

De Lotus Soetra neemt echter het tegenovergestelde standpunt in. Hoewel boeddha's en gewone mensen van de negen levensstaten verschillende verschijningsvormen en kwaliteiten aannemen in termen van hun rol en gedrag in de echte wereld, zijn ze op het niveau van het leven zelf in wezen hetzelfde, zonder onderscheid tussen hen. Wezens van de negen levensstaten, ongeacht hun huidige conditie of levensstaat, kunnen in principe allemaal boeddhaschap bereiken.

Op basis van het beginsel van 'Het ware aspect van alle verschijnselen', onthult de Lotus Soetra dat mensen van de twee voertuigen (stemhoorders en zelf-bewustgewordenen) in feite boeddha's kunnen worden, hoewel de leerstellingen van vóór de Lotus Soetra ontkenden dat ze boeddhaschap konden bereiken.

Bovendien garandeert de Lotus Soetra ook dat kwaadardige personen en vrouwen boeddhaschap kunnen bereiken - twee groepen die ook in de leerstellingen van vóór de Lotus Soetra niet in staat waren verlichting te bereiken.

Het hoofdstuk 'Geschikt middel' legt verder uit dat de reden of het doel waarvoor alle boeddha's in deze wereld verschijnen is om "de deur van boeddhawijsheid" voor alle mensen te openen, om "de boeddhawijsheid" aan hen te laten zien, om "hen bewust te maken van de boeddha-wijsheid" en om "hen ertoe te brengen het pad van boeddha-wijsheid te betreden" (vgl. LSOC, 64).

Met andere woorden, het is de fundamentele wens van Shakyamuni en alle andere boeddha's om alle mensen in staat te stellen de boeddha-wijsheid, die in ieders leven in gelijke mate aanwezig is, te onthullen en op basis van die wijsheid de boeddhistische beoefening te doen.

Op deze manier willen ze alle mensen in staat stellen een levensstaat te bereiken die hetzelfde is als die van de boeddha's. Dit wordt in de Lotus Soetra uitgedrukt door Shakyamuni's verklaring van zijn lang gekoesterde gelofte "om alle mensen gelijk te maken aan mij, zonder enig onderscheid tussen ons" (LSOC, 70). Dit is het fundamentele doel van het boeddhisme.

Het bereiken van boedddhaschap in het verre verleden

Een beginsel dat centraal staat in de essentiële leer (de tweede helft) van de Lotus Soetra is de onthulling dat Shakyamuni in een ver verleden boedddhaschap bereikte.

In de leerstellingen vóór de Lotus Soetra tot en met de theoretische leer (de eerste helft) van de Lotus Soetra wordt Shakyamuni als volgt beschreven: Hij werd geboren als prins van het land van de Shakya-clan in het oude India, maar hij verliet huis en haard om een religieus leven te leiden, en na een periode van ascetische beoefening bereikte hij voor het eerst verlichting, of boedddhaschap, terwijl hij in meditatie onder de Bodhi-boom aan de rand van Gaya (later Bodh Gaya genoemd) zat. Volgens deze leer waren de oorzaken die hij in vele levens van boeddhistische beoefening had gelegd en opgebouwd aanleiding geweest tot het verkrijgen van de beloningen van voorspoed en deugd die hem in staat stelden in zijn huidige leven in India boedddhaschap te bereiken. Maar zijn onthulling dat hij in werkelijkheid verlichting had bereikt in een ver verleden haalde dat bestaande beeld fundamenteel onderuit.

Zoals eerder werd uitgelegd, onthult de leer van "het ware aspect van alle verschijnselen" in de theoretische leer dat er geen wezenlijk verschil is tussen een boeddha en een gewoon mens, omdat beiden de belichaming zijn van Myoho-renge-kyo. Met andere woorden, hoewel boedddhaschap inherent is aan het leven van gewone mensen, en iedereen op elk moment boedddhaschap kan bereiken, zou het in feite beoefening gedurende vele levens vereisen om dat te doen. In de theoretische leer wordt zelfs Shakyamuni gezien als iemand die pas na een onvoorstelbaar lange periode van beoefening boedddhaschap heeft bereikt, en dus zouden de leerlingen dezelfde beoefening moeten doen als hun leermeester.

In tegenstelling hiermee legt de essentiële leer, aan de hand van het voorbeeld van Shakyamuni die verlichting bereikte in het verre verleden, uit dat boedddhaschap, samen met de andere negen levensstaten, voor altijd inherent is aan het leven van alle mensen, en dat zij onder de juiste omstandigheden op ieder moment boedddhaschap kunnen manifesteren.

In het 16e hoofdstuk 'Levensspanne' staat een beschrijving van een periode die bekend staat als "ontelbare grote wereldsysteemstofdeeltjes kalpas" om de uitgestrektheid uit te leggen van de tijd die verstreken is sinds Shakyamuni oorspronkelijk boedddhaschap bereikte. Hierdoor werd de alom geaccepteerde opvatting dat Shakyamuni voor het eerst verlichting had bereikt tijdens zijn leven in India ontkracht, en het onthulde dat hij de eeuwige Boeddha was die al sinds een ver verleden verlicht was. Het legt ook uit dat hij sinds die tijd altijd aanwezig is geweest in deze onzuivere saha-wereld.

In het hoofdstuk staat: "Het is onmetelijk, grenzeloos honderden, duizenden, tienduizenden,

miljoenen kalpa's geleden dat ik in feite boeddhaschap bereikte" (LSOC, 265-66). Dit betekent dat de levensstaat van de Boeddha eeuwig en altijd aanwezig is.

Nadat hij zijn oorspronkelijke verlichting in het verre verleden heeft onthuld, verklaart Shakyamuni: "Oorspronkelijk beoefende ik de bodhisattva-weg, en de levensspanne die ik toen verwierf moet nog tot een einde komen, maar zal twee keer langer dan het aantal jaren duren dat al verstreken is" (LSOC, 268). Dit betekent dat de negen levensstaten, vertegenwoordigd door de levensstaat van een bodhisattva, ook eeuwig en altijd aanwezig zijn. De bovenstaande twee passages betekenen dat zowel de levensstaat van boeddhaschap als die van de andere negen levensstaten voor altijd aanwezig zijn in het leven van Shakyamuni.

Voordat de Lotus Soetra verduidelijkte dat Shakyamuni in een ver verleden boeddhaschap had bereikt, werd er onderwezen dat hij, voordat hij een boeddha in India werd, de andere negen levensstaten en hun illusies uit zijn leven had verwijderd.

Shakyamuni's onthulling van zijn oorspronkelijke verlichting laat daarentegen zien dat alle andere negen levensstaten inherent aanwezig zijn in de levensstaat van boeddhaschap in zijn leven. Daarom kon hij verschijnen als een bodhisattva die verschillende vormen aannam toen hij in daaropvolgende levens boeddhistische beoefeningen deed. Maar zelfs toen hij verscheen en handelde als een bodhisattva, was zijn boeddhaschap altijd aanwezig in zijn leven. Op deze manier belichaamde hij dat de tien levensstaten onderling in elkaar voorkomen. Boeddha Shakyamuni die in het verre verleden verlichting bereikte, is in feite vrij van de eindeloze cyclus van geboorte en dood, maar om mensen ertoe te bewegen zijn leer te zoeken, overlijdt hij. Hij verklaart in het hoofdstuk 'Levensspanne': "Als een geschikt middel lijk ik nirwana binnen te gaan, maar in werkelijkheid ben ik niet verdwenen" (LSOC, 270-71).

Verder legt de soetra uit dat deze eeuwige boeddha altijd verblijft in het Land van Eeuwig Sereen Licht, dat niets anders is dan deze saha wereld waar de gewone mensen van de negen levensstaten leven. (Dit staat bekend als het beginsel dat de saha wereld het Land van Eeuwig Sereen Licht is). Hij verschijnt altijd en overal waar er mensen zijn die oprecht zoeken naar de Boeddha en zich inzetten voor boeddhistische beoefening zonder hun leven te betreuren.

Met andere woorden, als we in de Lotus Soetra geloven en deze beoefenen, brengen we onze inherente boeddhanatuur naar buiten, en tegelijkertijd wordt onze omgeving een boeddhaland. Dit komt omdat het leven van iedereen inherent begiftigd is met de boeddha staat. Deze inherente boeddhanatuur functioneert als de innerlijke oorzaak die, in reactie op de juiste omstandigheden, op elk moment en op elke plaats de beloning van boeddhaschap in ons eigen wezen en in onze omgeving voortbrengt.

Het beginsel dat Shakyamuni in het verre verleden boeddhaschap bereikte, werpt licht op de ware aard van het leven; namelijk dat, van het meest verre verleden tot in de eindeloze toekomst, iedereen in wezen een boeddha is.

De Bodhisattva's van de Aarde

In het 15e hoofdstuk 'Oprijzend vanuit de aarde' van de Lotus Soetra roept Shakyamuni een ontelbaar aantal bodhisattva's op en vertrouwt hen de verspreiding van zijn leer toe in het kwaadaardige tijdperk na zijn heengaan. Omdat de soetra hen beschrijft als in grote getale

oprijzend van vanuit de aarde, staan ze bekend als de Bodhisattva's van de Aarde, en wordt aangenomen dat ze verblijven in het rijk van de fundamentele waarheid.

De Bodhisattva's van de Aarde zijn ontelbaar in aantal, elk met een stoet volgelingen zo talrijk als het zand van zestigduizend Ganges rivieren, de grootste en meest vereerde rivier in India.

Deze bodhisattva's werden voortdurend onderwezen en geïnstrueerd door Shakyamuni sinds het verre verleden, en hielden reeds de fundamentele leer voor het bereiken van boeddhachap hoog. Ze bezitten dezelfde verlichte levensstaat als Shakyamuni en hebben de opdracht de Mystieke Wet op grote schaal te verspreiden in het kwaadaardige tijdperk dat bekend staat als het Laatste Tijdperk van de Wet.

Ze worden geleid door vier bodhisattva's - Onovertroffen Beoefening, Grenzeloze Beoefening, Zuivere Beoefening en Stevig Gevestigde Beoefening. In het (21e) hoofdstuk 'Bovennatuurlijke gaven' van de Lotus Soetra leggen Onovertroffen beoefening en al deze bodhisattva's de gelofte af om de grote Wet te verspreiden na Shakyamuni's heengaan. In antwoord op hun gelofte vertrouwt Shakyamuni hen de verspreiding van zijn leer toe in het tijdperk na zijn heengaan en belast hen met het doorgeven van de grote Wet in de toekomst.

Met het oog op deze soetra-passages, blijven er nog twee grote vragen over: wanneer na het heengaan van Shakyamuni zullen de Bodhisattva's van de Aarde daadwerkelijk verschijnen en wat is de grote Wet die ze dan zullen verspreiden?

Nichiren Daishonin maakt duidelijk dat de tijd waarin de Bodhisattva's van de Aarde zullen verschijnen in het Laatste Tijdperk van de Wet is, en de grote Wet die ze zullen verspreiden is de Mystieke Wet, oftewel Nam-myoho-renge-kyo.

De Daishonin vervulde zelf de aanwijzingen van Shakyamuni, die in deze overdracht van de leer staan beschreven in de Lotus Soetra. Dat wil zeggen, het is de Daishonin die aan het begin van het Laatste Tijdperk van de Wet verscheen, Nam-myoho-renge-kyo onderwees aan alle mensen en met onbaatzuchtige toewijding verspreidde. In die zin is de Daishonin zelf een Bodhisattva van de Aarde, die in het bijzonder de rol van hun leider, bodhisattva Onovertroffen Beoefening, vervult.

In 'Het ware aspect van alle verschijnselen' schrijft Nichiren Daishonin:

"Welnu, span u - wat er ook gebeurt - met diep geloof in, vestig uw naam als een voorvechter van de Lotus Soetra en blijf uw leven lang mijn leerling. Als u dezelfde instelling als Nichiren heeft, moet u wel een Bodhisattva van de Aarde zijn. En als u een Bodhisattva van de Aarde bent, is er geen enkele twijfel dat u al sinds het verre verleden een leerling van Boeddha Shakyamuni bent geweest." (GND-II, 284)

Deze passage legt uit dat iedereen die de leer van de Daishonin aanvaardt en erin gelooft, deze verspreidt en werkt aan het verwezenlijken van kosenruffu, zonder uitzondering een Bodhisattva van de Aarde is. Die persoon is een echte leerling van Nichiren Daishonin, de Boeddha van het Laatste Tijdperk van de Wet.

Bodhisattva Nooit Kleinerend

De beoefening van bodhisattva Nooit Kleinerend die beschreven wordt in het (20e) hoofdstuk 'Bodhisattva Nooit Kleinerend' van de Lotus Soetra is een voorbeeld van hoe de correcte leer te verspreiden in het kwaadaardige tijdperk na Shakyamuni's heengaan.

Bodhisattva Nooit Kleinerend is een van de personages in de Lotus Soetra die Shakyamuni is die in een vorig leven boeddhistische beoefeningen deed. Hij respecteert altijd iedereen die hij tegenkomt, wie ze ook zijn, hij buigt zelfs respectvol voor degenen die hem aanvallen of vervolgen, en reciteert voor iedereen een tekst die bekend staat als de 24 karakters tellende Lotus Soetra. Deze naam is afgeleid van het feit dat de zin bestaat uit 24 Chinese karakters in de tekst van de soetra en de essentie uitdrukt van de leer en de beoefening van de Lotus Soetra. Het luidt: "Ik heb diep respect voor u; ik zou u nooit kleinerend of arrogant durven bejegenen. Waarom niet? Omdat u allen het pad van de bodhisattva bewandelt en zeker boedddhaschap zult bereiken." (LSOC, 308) Deze woorden zijn duidelijk de essentiële filosofie van de Lotus Soetra, namelijk om het leven van ieder mens te respecteren omdat iedereen inherent de boeddhanatuur bezit.

Terwijl hij deze "24 karakters tellende Lotus Soetra" verkondigt, wordt Nooit Kleinerend aangevallen door arrogante mensen die met stenen gooien en hem met stokken slaan, maar hij volhardt in zijn beoefening om hen altijd te prijzen en met respect te behandelen. De soetra legt uit dat Nooit Kleinerend een boeddha werd door de voorspoed van deze daden.

Het Laatste Tijdperk van de Wet wordt beschreven als een tijdperk van onenigheid of conflict. En de enige manier om conflicten op te lossen en een menselijke en vreedzame samenleving te creëren is dat iedereen gelooft in hun eigen boeddhanatuur en in die van anderen, en dat ze altijd handelen met respect voor mensen. Het boeddhisme onderwijst de hoogste vorm van menselijk gedrag - handelingen die anderen respecteren - en moedigt alle mensen aan om op deze manier te handelen.

Over het belang van menselijk gedrag zegt Nichiren Daishonin:

"De essentie van wat de Boeddha gedurende zijn leven heeft verkondigd, is de Lotus Soetra en de essentie van de beoefening van de Lotus Soetra is te vinden in het hoofdstuk 'Nooit Kleinerend'. Wat betekent eigenlijk het diepe respect voor andere mensen dat bodhisattva Nooit Kleinerend aan de dag legde? Het doel van de verschijning in deze wereld van boeddha Shakyamuni, de heer der leerstellingen, is gelegen in zijn gedrag als mens." (GND-II, 359)

Hier verklaart de Daishonin duidelijk dat het doel van het boeddhisme is dat we ons gedragen als Nooit Kleinerend, dat wil zeggen, geloven in onze eigen boeddhanatuur en die van anderen en handelen in overeenstemming hiermee.

Nichiren Daishonin en de Lotus Soetra

In het Laatste Tijdperk van de Wet is het onvermijdelijk dat degenen die de Lotus Soetra

verspreiden grote moeilijkheden zullen ondervinden. Nichiren Daishonin verspreidde de Lotus Soetra en onderging daardoor grote vervolgingen, precies zoals de soetra voorspelde. Op deze manier "las" hij de Lotus Soetra met zijn eigen leven en vervulde hij de rol van de "Voorvechter van de Lotus Soetra" die de geldigheid van de leer van de soetra bewijst.

De voorvechter van de Lotus Soetra in het Laatste Tijdperk van de Wet

Nichiren Daishonin noemde zichzelf de "Voorvechter van de Lotus Soetra" - de echte beoefenaar van de soetra die de leer ervan precies zo uitvoerde als opgedragen, terwijl hij grote vervolgingen onderging en overwon om de Mystieke Wet te verspreiden. De Lotus Soetra legt uit dat iedereen die in de leer van de soetra gelooft, deze beoefent en verspreidt na Shakyamuni's heengaan, te maken zal krijgen met verschillende soorten obstakels en vervolgingen.

Extreme haat en jaloezie ondergaan

In het (10e hoofdstuk 'De leraar van de Wet' van de Lotus Soetra staat de volgende passage: "Aangezien haat en jaloezie ten aanzien van deze soetra alomtegenwoordig zijn op het moment dat de Aldus Gekomene [Boeddha Shakyamuni] in de wereld is, hoeveel meer zal dit zijn na zijn heengaan?" (LSOC, 203

In het Laatste Tijdperk van de Wet, onderging alleen Nichiren Daishonin vervolging vanwege intense haat en jaloezie die de vervolgingen tegen Shakyamuni in zijn tijd overtrof.

De zes moeilijke en negen makkelijke handelingen

De zes moeilijke handelingen

1. De Lotus Soetra wijd en zijd verspreiden;
2. Haar overschrijven of iemand anders ertoe brengen haar over te schrijven
3. Haar hardop lezen, al is het voor een korte tijd
4. Haar aan zelfs maar één persoon onderwijzen
5. Naar de Lotus Soetra luisteren, haar aanvaarden en naar de betekenis ervan informeren
6. In haar blijven geloven

Het (11e) hoofdstuk 'Het oprijzen van de schattoren' van de Lotus Soetra beschrijft 'De zes moeilijke en negen makkelijke handelingen'. Door middel van deze voorbeelden benadrukt Shakyamuni de grote moeilijkheid van het accepteren en verspreiden van de Lotus Soetra in de tijd na zijn heengaan, en roept hij bodhisattva's op een gelofte af te leggen om de soetra te verspreiden in het Laatste Tijdperk van de Wet.

De zes moeilijke handelingen zijn (1) De Lotus Soetra wijd en zijd verspreiden; (2) Haar overschrijven of iemand anders ertoe brengen haar over te schrijven; (3) Haar hardop lezen, al

is het voor een korte tijd; (4) Haar aan zelfs maar één persoon onderwijzen; (5) Naar de Lotus Soetra luisteren, haar aanvaarden en naar de betekenis ervan informeren; (6) In haar blijven geloven.

De negen makkelijke handelingen zijn onder andere “de berg Sumeru optillen en over een ontelbaar aantal boeddhalanden heen gooien”, “de aarde op de nagel van zijn grote teen zetten en zo naar de Brahma-hemel opstijgen”, “met droog gras op zijn schouders het grote vuur aan het eind van het kalpa binnengaan zonder in brand te raken” en “84.000 leerstellingen verkondigen”.

Hoewel de negen 'makkelijke' handelingen onmogelijk lijken, moeten ze als gemakkelijk worden beschouwd in vergelijking met de moeilijkheid van de zes handelingen die betrekking hebben op het verspreiden van de Lotus Soetra in het Laatste Tijdperk van de Wet.

Waarom de verspreiding van de Lotus Soetra zo moeilijk is, is omdat dit zeer concrete moeilijkheden oplevert in de vorm van oppositie en vervolging. Door de dingen uit te leggen in termen van de zes moeilijke en de negen makkelijke handelingen, drukt de soetra sterk Shakyamuni's instelling en intentie uit bij het aanmoedigen van de verspreiding van zijn leerstellingen, de allermoeilijkste van de moeilijke handelingen, in het tijdperk na zijn heengaan.

De drie machtige vijanden

De drie machtige vijanden

- 1.Arrogante leken - mensen die, onwetend over de boeddhistische leer, de beoefenaars van de Lotus Soetra aanvallen. Omdat de Daishonin zich inspande om de Lotus Soetra te verspreiden, belasterden deze mensen hem en vielen hem aan met zwaarden en stokken, precies zoals de soetra voorspelde.
- 2.Arrogante priesters - leden van de boeddhistische orde die de beoefenaars van de Lotus Soetra vervolgen. In de tijd van de Daishonin hielden boeddhistische priesters vast aan hun eigen bekrompen opvattingen en uitleg, en belasterden de soetra en vervolgden hem.
- 3.Arrogante valse wijzen - hooggeplaatste boeddhistische priesters die zich voordoen als wijzen of heiligen en hun status en invloed gebruiken om de beoefenaars van de Lotus Soetra te vervolgen. In de tijd van de Daishonin voldeed de priester Ryokan van de Gokuraku-ji tempel het best aan deze beschrijving van een arrogante valse wijze.

Het (13e) hoofdstuk ‘Aansporing tot toewijding’ van de Lotus Soetra bevat een passage die bekend staat als het “20 regels tellende vers” waarin drie soorten mensen worden beschreven die degenen die de soetra na Shakyamuni's overlijden verspreiden sterk onderdrukken. Gezamenlijk worden ze ‘De drie machtige vijanden’ genoemd. Ze worden omschreven als arrogante leken, arrogante priesters en arrogante valse wijzen.

De eerste van de drie machtige vijanden, arrogante leken, verwijst naar mensen die, onwetend over de boeddhistische leer, de beoefenaars van de Lotus Soetra aanvallen. Omdat

de Daishonin zich inspande om de Lotus Soetra te verspreiden, belasterden zulke mensen hem en vielen hem aan met zwaarden en stokken, precies zoals de soetra voorspelde.

De tweede machtige vijand, arrogante priesters, duidt op leden van de boeddhistische orde die de beoefenaars van de Lotus Soetra vervolgen. In de tijd van de Daishonin. In de tijd van de Daishonin hielden boeddhistische priesters vast aan hun eigen bekrompen opvattingen en uitleg, en belasterden de soetra en vervolgden hem

De derde machtige vijand, arrogante valse wijzen, verwijst naar hooggeplaatste boeddhistische priesters die zich voordoen als wijzen of heiligen en hun status en invloed gebruiken om de beoefenaars van de Lotus Soetra te vervolgen.

In de tijd van de Daishonin voldeed de priester Ryokan van de Gokuraku-ji tempel het best aan deze beschrijving van een arrogante valse wijsgeer. Hoewel hij door het volk van Kamakura als heilige werd gerespecteerd, was hij in werkelijkheid vooral uit op persoonlijk gewin en voordeel en probeerde hij op kwaadaardige wijze de voorvechter van de Lotus Soetra te vernietigen. Hij maakte zich geliefd bij de vrouwen van bepaalde overheidsfunctionarissen, onder wie hij geruchten en valse beschuldigingen verspreide tegen Nichiren Daishonin en zijn volgelingen, om zo de autoriteiten te beïnvloeden om de Daishonin te onderdrukken. Dit leidde tot Nichirens Vervolging te Tatsunokuchi - een mislukte poging om hem te executeren - en zijn daaropvolgende verbanning naar het eiland Sado.

Omdat hij twee keer werd verbannen - eerst naar Ito op het schiereiland Izu en daarna naar het eiland Sado - verklaarde Nichiren Daishonin dat hij de passage in het hoofdstuk 'Aansporing tot toewijding' met zijn leven had gelezen waarin staat "steeds weer zullen wij worden verbannen" (LSOC, 234).

Het is dus duidelijk dat Nichiren Daishonin te maken kreeg met grote vervolgingen door toedoen van de drie machtige vijanden, precies zoals de Lotus Soetra zegt dat het de beoefenaar ervan zal overkomen. Omdat hij vervolgingen ontmoette vanwege het verspreiden van de Lotus Soetra die precies overeenkwamen met de voorspellingen in de soetra zelf, schrijft de Daishonin in "De keuze van de tijd": "Er kan geen enkele twijfel over bestaan dat ik, Nichiren, de belangrijkste voorvechter van de Lotus Soetra in heel Japan ben" (WND-I, 575). In hetzelfde werk verklaart hij ook: "Ik, Nichiren, ben de belangrijkste voorvechter van de Lotus Soetra in het hele land van Jambudvīpa [de hele wereld]." (WND-I, 552)

In het licht van dit alles is de Lotus Soetra het boeddhistische geschrift dat het verschijnen en het gedrag van de Daishonin in het Laatste Tijdperk van de Wet voorspelt, en door de Lotus Soetra met zijn eigen leven te lezen (door de voorspellingen in de soetra te vervullen), bewees de Daishonin dat de soetra zelf op geen enkele wijze onwaar was, en getuigde hij van de geldigheid van Shakyamuni's woorden.

Bodhisattva Onovertroffen Beoefening

Nichiren Daishonin was de eerste die alleen opstond en als voorvechter van de Lotus Soetra zijn leven op het spel zette voor de verspreiding van de Mystieke Wet in het Laatste Tijdperk van de Wet. Op deze manier toonde hij aan dat zijn missie en gedrag overeenkwamen met die van bodhisattva Onovertroffen Beoefening, aan wie Shakyamuni in de Lotus Soetra de

verspreiding van de leer van de soetra in het Laatste Tijdperk van de Wet toevertrouwde.

Het (21e) hoofdstuk 'De bovennatuurlijke gaven van de Aldus Gekomene' van de Lotus Soetra legt uit dat, nadat het verspreiden van de leer van de soetra in het Laatste Tijdperk van de Wet aan hen is toevertrouwd, dat bodhisattva Onovertroffen beoefening en de andere Bodhisattva's van de Aarde zullen fungeren als de zon en de maan die de duisternis en somberheid verlichten en verdrijven die de mensen te midden van de werkelijkheid van deze wereld teisteren. Ook in het hoofdstuk 'Oprijzend vanuit de aarde' worden de Bodhisattva's van de Aarde vergeleken met lotusbloemen die, onbezoedeld door deze onzuivere wereld en niet gehinderd door aardse verlangens of kwellingen, bloeien en de vrucht van verlichting voortbrengen.

Dit geeft aan dat Onovertroffen Beoefening de verlichte leraar van het Laatste Tijdperk van de Wet is, die in de plaats van Shakyamuni de mensen van dit tijdperk onderwijst en naar boeddhachap leidt.

Nichiren Daishonin gaf zichzelf de naam Nichiren (wat "zon lotus" betekent), en volhardde als voorvechter van de Lotus Soetra in zijn inspanningen om de mensen van hun lijden te verlossen. De keuze van deze naam drukt zijn overtuiging uit dat hij de rol vervult van bodhisattva Onovertroffen Beoefening, wiens functie in de hoofdstukken 'De bovennatuurlijke gaven van de Aldus Gekomene' en 'Oprijzend vanuit de aarde' wordt vergeleken met de zon, de maan en de lotusbloem.

Terwijl de Daishonin met zijn gedrag de functie van Onovertroffen Beoefening vervulde, was hij op een dieper niveau - als het gaat om zijn inherente, verlichte levensstaat - de Boeddha van grenzeloze vreugde van de tijd zonder begin, de Boeddha die de waardigheid dat het leven inherent bezit ten volle kan laten zien.

Als we in de gohonzon van Nam-myoho-renge-kyo geloven en de Wet van Nam-myoho-renge-kyo in ons leven onthullen, kunnen we de levensstaat van de Boeddha van de tijd zonder begin manifesteren. Het houdt in dat gewone mensen de handelingen van die Boeddha daadwerkelijk uitvoeren in hun dagelijks leven en in de samenleving.

Nichiren Daishonin, als voorvechter van de Lotus Soetra, overwon ontelbaar veel grote moeilijkheden en vervolgingen. Op 12 september 1271, toen hij de Vervolging te Tatsunokuchi overwon, deed hij afstand van zijn vergankelijke identiteit als een gewoon mens belast met karma en lijden en opende en onthulde hij tegelijkertijd zijn ware identiteit. Die ware identiteit was zijn oorspronkelijke levensstaat als de Boeddha van grenzeloze vreugde vanaf de tijd zonder begin. (Deze transformatie staat bekend als "Het tijdelijke afleggen en het ware onthullen").

De Daishonin drukte deze fundamentele levensstaat van boeddhachap vervolgens uit in de vorm van een mandala, de gohonzon, die hij vorm gaf op basis van de Ceremonie in de Lucht³ in de Lotus Soetra, en vestigde deze als het object van toewijding waarin alle mensen van het

³Een van de in de Lotus Soetra beschreven samenkomsten, waarbij de hele bijeenkomst in de ruimte boven de grond hangt. Tijdens de ceremonie draagt Shakyamuni de essentie van de Lotus Soetra specifiek over aan de Bodhisattva's van de Aarde, geleid door Onovertroffen Beoefening, en vertrouwt hen de verspreiding ervan toe in het Laatste Tijdperk van de Wet. De essentie van de ceremonie bestaat uit de onthulling van Shakyamuni's oorspronkelijke verlichting en de overdracht van de essentie van de soetra aan de Bodhisattva's van de Aarde.

Laatste Tijdperk van de Wet in zouden moeten geloven en hooghouden om boeddhaschap te kunnen bereiken.

De leden van de SGI chanten naar deze gohonzon als de belichaming, of spiegel, van hun inherente boeddhaschap, en chanten Nam-myoho-renge-kyo met de overtuiging dat zij zelf de Mystieke Wet zijn, en ze spannen zich in om deze leer te onderwijzen en te delen met anderen. Door dit te doen zullen zij, net als Nichiren Daishonin, de Mystieke Wet in hun leven manifesteren, de staat van boeddhaschap onthullen en de voorspoed en het geluk genieten dat daarmee gepaard gaat. ●

Studiemateriaal deel 2

De Bodhisattva's van de Aarde⁴

President Ikeda: Zijn de Bodhisattva's van de Aarde zelf niet de belichaming van deze staat van samensmelting met de Boeddha, van eenheid met het universum? Hoewel we over hen spreken als bodhisattva's, zijn ze in feite boeddha's. Waar komen de Bodhisattva's van de Aarde vandaan? De Grote Leraar T'ien-t'ai zegt dat ze verblijven in "de diepste diepten van het leven, wat de absolute werkelijkheid is". Met andere woorden, ze vertegenwoordigen de waarheid diep in ons leven; de fundamentele Wet van Nam-myoho-renge-kyo. Nam-myoho-renge-kyo is de bron van het universum en de fundamentele kracht van het leven. Het is de hoogste uitdrukking van wijsheid en de basis van alle wetten en beginselen. De Bodhisattva's van de Aarde belichamen deze fundamentele energie. Bovendien zijn ze toegewijd aan het bodhisattva-ideaal. Bodhisattva betekent niet een stadium van voltooiing (het effect van boeddhaschap), maar van incompleteit (de oorzaak van boeddhaschap). Bodhisattva's, hoewel incompleet, laten hun leven overvloeien met de staat van voltooiing (het effect van boeddhaschap). Anders gezegd, terwijl een bodhisattva geniet van een levensstaat van grenzeloze vreugde en voltooiing (het effect van boeddhaschap), onderneemt hij of zij tegelijkertijd actie om verder vooruit te gaan, zichzelf steeds meer te verbeteren, en nog meer mensen naar verlichting te leiden. Met andere woorden, het is een staat van "incomplete compleetheit". De Bodhisattva's van de Aarde zijn eeuwige activisten die zich baseren op de Mystieke Wet; hun leven bestaat uit eeuwige vooruitgang. Als wij de grenzeloze energie van deze bodhisattva's oproepen, betekent dit "het oprijzen vanuit de aarde van de Bodhisattva's van de Aarde" in ons eigen leven. Als we dit doen, kunnen we door het schild van ons kleine zelf heen breken, dat ons leven tot nu toe heeft beperkt.

Saito: Zeker, als we ons geloof niet zouden beoefenen, zouden we gewoon alleen maar voor onszelf kunnen zorgen. Naar alle waarschijnlijkheid zouden we niet de ruimte hebben om te proberen mensen die zich ellendig voelen, te helpen gelukkig te worden. En waarschijnlijk zou de gedachte om te proberen het land of het lot van de mensheid te veranderen nooit bij ons zijn opgekomen.

Endo: Maar door de SGI hebben we over de gohonzon geleerd en konden we een veel beter leven leiden dan anders. Er is een gezegde dat luidt: "Een bromvlieg kan, als hij zich vastklampt aan de staart van een volbloed paard, tienduizend mijl afleggen." (GND-II, 52) Deze gedachte vervult me met immense dankbaarheid.

⁴ Uit *De wijsheid van de Lotus Soetra* deel 3, 214-216 (SGI Nieuwsbrief 3280)

President Ikeda: Het komt erop neer dat mensen hun levensstaat veranderen. Vanuit een breed perspectief komen onze inspanningen om talloze Bodhisattva's van de Aarde te laten verschijnen - om veel mensen te helpen hun leven radicaal te veranderen - neer op de inspanning om de levensstaat van de hele samenleving te veranderen. Het is een inspanning om de levensstaat van de hele mensheid te verhogen. Is dit niet de verandering die 'oprijzend vanuit de aarde' symboliseert?

Saito: In die zin wijst de veronderstelling van degenen in de samenkomst van de Lotus Soetra - dat Shakyamuni voor het eerst verlichting bereikte tijdens zijn leven in India op dat moment - op hun verwarring over de oorsprong van hun eigen leven. Ze begrijpen de eeuwige levensenergie niet die de basis en bron is van hun eigen bestaan. Dit is vergelijkbaar met de illusie van mensen in de moderne samenleving.

President Ikeda: Dat klopt. Omdat ze de grootsheid van hun eigen leven niet begrijpen, raken ze gehecht aan onbelangrijke details. De kracht van de Bodhisattvas van de Aarde is de fundamentele kracht die wij als mensen hebben om door al onze onderlinge verschillen heen te breken - of het nu gaat om etniciteit, ras, gender of sociale status - en de mensen naar geluk te leiden. Wij zijn eenvoudige, gewone mensen; we zijn door en door menselijk en oneindig moedig. Dit is de trots van de Bodhisattva's van de Aarde.

Het verschijnen van de Bodhisattva's van de Aarde is een ingrijpende gebeurtenis die een bewijs is van de grootsheid van de onderliggende kracht van het leven. Wij moeten dit overbrengen aan alle mensen in de hele wereld. Het veranderen van de visie op de Boeddha in de essentiële leer komt neer op een fundamentele verandering in de visie op de mens. ●

Deel B: 'De erfenis van de hoogste Wet van het leven'**Studiemateriaal deel 3****De gosho 'De erfenis van de hoogste Wet van het leven'⁵**

Ik heb uw brief zojuist zorgvuldig gelezen. Het antwoord erop luidt dat de hoogste Wet van leven en dood zoals deze door de Boeddha is doorgegeven aan alle levende wezens, Myohorenge-kyo is. De vijf karakters van Myohorenge-kyo waren van Shakyamuni en Vele Schatten, bodhisattva

Onovertroffen Beoefening en daarmee werd de erfenis doorgegeven zoals dit sinds het oneindige verleden ononderbroken heeft plaatsgevonden. *Myo* staat voor dood en *ho* voor leven. Levende wezens die de twee fasen van leven en dood doormaken, zijn de entiteiten van de Tien Werelden (levensstaten) of de entiteiten van Myohorenge-kyo.

T'ien-t'ai zegt dat we moeten begrijpen dat levende wezens en hun omgeving, en de oorzaken en gevolgen die daarbinnen werkzaam zijn, alle de wet van *renge* (de lotus)⁶ zijn. "Levende wezens en hun omgeving" duidt hier op de verschijnselen van leven en dood. Hieruit blijkt dus dat daar waar er leven en dood zijn, ook oorzaak en gevolg, of de Wet van de lotus, werkzaam zijn.

De grote leraar Dengyo stelt: "De twee fasen van leven en dood zijn de prachtige werking van één geest. De twee aspecten van bestaan en niet-bestaan zijn de ware functies van een inherent verlichte geest."⁷ Geen enkel verschijnsel – hemel noch aarde, yin noch yang,⁸ de zon noch de maan, de vijf planeten⁹ noch een van de levensstaten van hel tot boedddhaschap – is vrij van de twee fasen van leven en dood. Leven en dood zijn eenvoudigweg de twee werkingen van Myohorenge-kyo. In zijn 'Diepe concentratie en inzicht' zegt T'ien-t'ai: "Het tevoorschijn komen is het tevoorschijn komen van de wezenlijke aard van de Wet, en het verdwijnen is het verdwijnen van die aard." Ook de boeddha's Shakyamuni en Vele Schatten zijn de twee fasen van leven en dood.

Boeddha Shakyamuni die talloze kalpa's geleden verlichting bereikte, de Lotus Soetra die alle mensen naar boedddhaschap leidt en wij, gewone mensen, zijn in geen enkel opzicht van elkaar verschillend of gescheiden. Als u zich dit realiseert tijdens het reciteren van Myohorenge-kyo, erft u de hoogste Wet van leven en dood. Voor de volgelingen en lekenaanhangers van Nichiren is dit een zaak van het allerhoogste belang, en dit wordt bedoeld met het koesteren van de Lotus Soetra.

⁵ND-L 43.

⁶De diepgaande betekenis van de Lotus Soetra'.

⁷De diepste leerstellingen over de geest binnen de school van de Tendai Lotus School'

⁸Yin en yang zijn twee universele beginselen uit de Oud-Chinese filosofie. Yin is het negatieve, donkere en vrouwelijke beginsel; yang is het positieve, heldere en mannelijke beginsel. Men dacht dat hun wisselwerking het lot zou beïnvloeden.

⁹

Mercurius, Venus, Mars, Jupiter en Saturnus. De verder verwijderde planeten waren in het Japan van de 13e eeuw nog niet ontdekt. De aarde werd nog niet gerangschikt onder de planeten.

Iemand die zijn geloof oproept en Nam-myoho-renge-kyo reciteert met het diepe inzicht dat dit het laatste ogenblik van zijn leven is, looft de soetra met de woorden: “Wanneer aan het leven van deze mensen een eind komt, zullen duizend boeddha’s hen opwachten om hen van alle vrees te bevrijden en van de slechte paden van het bestaan te weerhouden.”¹⁰ Hoe kunnen wij ooit onze tranen inhouden bij de onuitsprekelijke vreugde die voortkomt uit de kennis dat er niet slechts een of twee, niet een- of tweehonderd, maar wel duizend boeddha’s ons met open armen komen begroeten!

Wat degene die niet in de Lotus Soetra gelooft betreft, stelt de soetra: “Wanneer aan zijn leven een eind komt, zal hij de Avichi-hel binnengaan”;¹¹ daarom zullen de hellewachters hem zeker opwachten en bij zijn handen vastgrijpen en meenemen. Hoe jammerlijk! De tien koningen¹² van de dodenwereld zullen dan hun oordeel vellen en de hemel boodschappers¹³ die ieder mens vanaf zijn geboorte bij zich heeft gehad, zullen iemands slechte daden hekelen.

Denk eens aan al die duizend boeddha’s die hun hand uitstrekken naar alle leerlingen en lekenvolgelingen van Nichiren die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, als even zoveel meloenen of maanbloemen die hun slanke ranken uitstrekken. Door de sterke band die mijn volgelingen in hun vorige levens met de Lotus Soetra hebben gevormd, zijn zij nu in staat haar aan te nemen en hoog te houden. Zij zullen in de toekomst zeker de vruchten van boeddhachap plukken. De erfenis van de Lotus Soetra stroomt in het leven van degenen die haar nooit verzaken, in welk leven dan ook, noch in het heden, het verleden of de toekomst. Maar zij die niet in de Lotus Soetra geloven en haar lasteren, zullen onmiddellijk “al het zaad om in deze wereld een boeddha te worden, vernietigen”.¹⁴ Omdat zij voor zichzelf de weg naar verlichting versperren, delen zij niet in de erfenis van de hoogste Wet van leven en dood.

Alle leerlingen en lekenaanhangers van Nichiren moeten Nam-myoho-renge-kyo reciteren in de geest van ‘vele lichamen, één gedachte’ en boven alle onderlinge verschillen uitgroeien¹⁵ om net zo onscheidbaar te worden als de vissen en het water waarin ze zwemmen. Deze geestelijke band is de basis voor de universele overdracht van de hoogste Wet van leven en dood. Hierin ligt het ware doel van de verspreiding door Nichiren. Als u een dergelijke eenheid vormt, kan zelfs het grote verlangen van wereldwijde verspreiding worden vervuld. Maar mochten er leerlingen van Nichiren zijn die de eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte’ verbreken, dan zijn zij als krijgers die hun eigen kasteel van binnenuit verwoesten.

Nichiren heeft alle mensen in Japan tot het geloof in de Lotus Soetra trachten op te wekken, opdat ook zij in de erfenis kunnen delen en boeddhachap bereiken. Maar in plaats daarvan hebben ze mij op allerlei manieren vervolgd en uiteindelijk naar dit eiland verbannen.

¹ LS28.

⁰ Symbolische figuren uit religieuze volksoverleveringen. In China dacht men dat de hel een duivels gerechtshof was waar de doden terechtstonden voor hun slechte daden.

¹ was waar de doden terechtstonden voor hun slechte daden.

¹³ Goden die vanaf iemands geboorte op zijn schouders verblijven en iedere handeling gadeslaan. Zij symboliseren de werking van de wet van oorzaak en gevolg in iemands leven.

¹⁴ De zinsnede “boven alle onderlinge verschillen uitgroeien” zou letterlijk weergegeven kunnen worden met ‘zonder enige gedachte aan zichzelf of de ander, aan dit of dat’. Dit houdt geen ontkenning van individualiteit in, maar spoort veeleer aan tot overbrugging van de kloven tussen mensen, die ontstaan uit egocentrisme.

U bent Nichiren echter gevolgd en heeft daarom moeten lijden. De gedachte aan uw pijn doet me erg verdriet. Goud kan noch door vuur worden verbrand, noch door water worden aangetast of weggespoeld, maar ijzer is voor beide kwetsbaar. Een eerzaam mens is als goud en een dwaas als ijzer. U bent als zuiver goud omdat u het 'goud' van de Lotus Soetra in uw hart sluit. In de Lotus Soetra staat: "Zoals Sumeru de belangrijkste van alle bergen is, zo is de Lotus Soetra de belangrijkste van alle soetra's."¹⁶ Ook staat er: "De voorspoed die we hierdoor verkrijgen (...) kan niet door vuur worden verbrand of door water worden weggespoeld."¹⁷

Het moeten wel karmische banden uit het verre verleden zijn die u hebben voorbestemd om in een tijd als deze mijn leerling te worden. Shakyamuni en Vele Schatten waren zich zeker van deze waarheid bewust. De verklaring van de soetra "De mensen die de Wet gehoord hadden verbleven hier en daar in diverse boeddhalanden, en werden steeds samen met hun leraar geboren"¹⁸ kan in geen enkel opzicht onwaar zijn.

Hoe bewonderenswaardig dat u naar de overdracht van de hoogste Wet van leven en dood hebt gevraagd! Ik heb nog nooit gehoord dat iemand een dergelijke vraag stelde. In deze brief heb ik uw vraag tot in het kleinste detail beantwoord, dus neem het alstublieft ter harte. Het belangrijkste is uw beoefening te doen in het vertrouwen dat Nam-myoho-renge-kyo de enige erfenis is die Shakyamuni en Vele Schatten aan bodhisattva Onovertroffen Beoefening hebben doorgegeven.

Het is de functie van vuur om te branden en licht te geven. Het is de functie van water om vuil weg te spoelen. De wind jaagt stof weg en blaast planten, dieren en mensen leven in. De aarde brengt gras en bomen voort, en de hemel geeft voedzaam vocht. Zo zijn ook de vijf karakters van Myoho-renge-kyo. Zij zijn het geheel van zegeningen die door de Bodhisattva's van de Aarde, de leerlingen van de Boeddha in zijn ware identiteit, zijn geschonken. In de Lotus Soetra staat dat bodhisattva Onovertroffen Beoefening nu, in het Laatste Tijdperk van de Wet, zal verschijnen om deze leer te verkondigen, maar is dit al gebeurd? Of bodhisattva Onovertroffen Beoefening al wel of niet in deze wereld is verschenen, Nichiren heeft in ieder geval een begin gemaakt met het verspreiden van deze leer.

Neem het vaste besluit om de grote kracht van geloof op te roepen en reciteer Nam-myoho-renge-kyo met de bede dat uw geloof standvastig en correct is op het moment dat u sterft. Zoek nooit naar een andere manier om de hoogste Wet van leven en dood te erven en breng haar in uw leven tot uitdrukking. Alleen dan zult u beseffen dat aardse verlangens verlichting zijn en dat het lijden ten gevolge van leven en dood nirvana is. Ook al zouden we de Lotus Soetra in ons hart koesteren, zonder de erfenis van geloof heeft dat geen nut. Een andere keer zal ik hier in detail op terugkomen.

Met de meeste hoogachting,

Nichiren, de shramana van Japan

De elfde dag van de tweede maand in het negende jaar van Bun'ei (1272), cyclisch teken

¹ LS23.

⁶ Idem.

¹ LS7.

⁷

¹

⁸

mizunoe-saru

Antwoord aan de eerbiedwaardige Sairen-bo

Achtergrond

Deze brief, gedateerd de elfde dag van de tweede maand in 1272, stuurde Nichiren Daishonin aan Sairen-bo Nichijo, een voormalig priester van de Tendai School die om een of andere onbekende reden ook in ballingschap leefde op het eiland Sado. Er zijn weinig gegevens bekend over Sairen-bo; wel bekend is dat hij oorspronkelijk uit Kioto kwam en dat hij voordat hij verbannen werd, had gestudeerd op de berg Hiei, de zetel van de Tendai School. Op de zestiende en zeventiende dag van de eerste maand in 1272 was hij ook aanwezig bij het Tsukahara-debat dat gehouden werd voor Sammai-do, het huisje van de Daishonin in Tsukahara. In dit debat was de Daishonin duidelijk de meerdere van de Zuivere Land School, Ware Woord School en andere priesters van scholen op Sado en uit verschillende noordelijke provincies. Een aantal mensen bekeerde zich op dat moment tot zijn leer, onder andere Sairen-bo.

Sairen-bo was een erudiet priester aan wie de Daishonin verscheidene belangrijke geschriften heeft gestuurd zoals 'Het ware aspect van alle verschijnselen' en 'De erfenis van de hoogste Wet van het leven'. Over de boeddhistische theorie had hij nog enkele onopgeloste vragen, die hij een voor een voorlegde aan de Daishonin die op zijn beurt elke vraag schriftelijk beantwoordde. De Daishonin prees hem met de woorden: "Hoe bewonderenswaardig dat u naar de overdracht van de hoogste Wet van leven en dood hebt gevraagd!" In zijn antwoord verschaft de Daishonin ons zowel een blik op het mysterie van de verlichting van de Boeddha zelf als een praktische richtlijn waardoor gewone mensen hetzelfde kunnen bereiken.

In de eerste alinea zegt de Daishonin dat Nam-myoho-renge-kyo de erfenis van de hoogste Wet van het leven is en dat de Boeddha deze Wet aan alle levende wezens heeft doorgegeven. Vervolgens gaat hij in op de vraag hoe wij de hoogste Wet van het leven kunnen erven en die in onszelf tot uiting kunnen brengen.

Deze Wet stroomt in de diepte van het leven van degenen die in de leer van de Lotus Soetra geloven, haar in praktijk brengen en de daimoku reciteren. De Daishonin verklaart dat er geen enkel onderscheid bestaat tussen boeddha Shakyamuni, de Lotus Soetra en ons, gewone mensen.

Vanuit het standpunt van het boeddhisme van de Daishonin kunnen we dit opvatten als de verklaring dat er absoluut geen verschil of scheiding bestaat tussen Nichiren Daishonin als de Boeddha van het Laatste Tijdperk van de Wet, de Wet van Nam-myoho-renge-kyo - ofwel de gohonzon die de Wet belichaamt - en ons, degenen die Nam-myoho-renge-kyo reciteren.

In tijd uitgedrukt stroomt de erfenis – de mystieke relatie tussen de Wet en het leven van de mensen – eeuwig en onafgebroken door verleden, heden en toekomst, leven na leven. In ruimte uitgedrukt verkondigt de Daishonin dat de erfenis van de hoogste Wet stroomt in het leven van zijn volgelingen en lekenaanhangers die zich in volmaakte eenheid inzetten voor de totstandkoming van een vreedzame wereld en het geluk van de hele mensheid.

Na te hebben verklaard dat de hoogste Wet in het leven van de mens huist, legt Nichiren

Daishonin uit hoe wij de Wet erven. Hij benadrukte hoe belangrijk het is te leven met de houding 'dit is het laatste moment', willen we de aangeboren boeddhanatuur, een levensstaat die uitstijgt boven leven en dood, tot uitdrukking brengen.

Wanneer hij spreekt over de duizend boeddha's en de tien koningen van de hel, onthult hij de continuïteit van oorzaak en gevolg door verleden, heden en toekomst heen. De levensstaat die in dit leven dominant is, zal in het volgende leven voortduren. Of iemand erin slaagt de Wet te erven, hangt geheel af van diens geloof.

Daarom geeft hij ten slotte ook de strikte waarschuwing: "Ook al zouden we de Lotus Soetra in ons hart koesteren, zonder de erfenis van geloof heeft dat geen nut." ●

Studiemateriaal deel 4

President Ikeda's lezingenreeks over 'De erfenis van de hoogste Wet van het leven'¹⁹

Tot nu toe heeft de Daishonin de eigenschappen beschreven van geloof dat van de erfenis van de hoogste Wet van leven en dood doordrongen is. Als we dit samenvatten dan wordt een dergelijk geloof gekenmerkt door: 1. het vertrouwen dat we in dit leven boeddhaschap zullen bereiken, 2. het diepe inzicht dat dit het laatste ogenblik van zijn leven is, en 3. doorgaan met het beoefenen van het boeddhisme zolang we leven. De erfenis van het bereiken van boeddhaschap ligt in zo'n sterk, vastberaden geloof.

Anderen leren over geloof in de Mystieke Wet en het realiseren van een vreedzamer wereld zijn de doelen van onze organisatie voor kosenrufu. Het allerbelangrijkste in deze inspanning zijn de harmonieuze gemeenschap van beoefenaars en de eenheid van leermeester en leerling.

De harmonieuze gemeenschap van beoefenaars en de eenheid van leermeester en leerling

"Alle leerlingen en lekenaanhangers van Nichiren moeten Nam-myoho-renge-kyo reciteren in de geest van 'vele lichamen, één gedachte' en boven alle onderlinge verschillen²⁰ uitgroeien om net zo onscheidbaar te worden als de vissen en het water waarin ze zwemmen. Deze geestelijke band is de basis voor de universele overdracht van de hoogste Wet van leven en dood. Hierin ligt het ware doel van de verspreiding door Nichiren. Als u een dergelijke eenheid vormt, kan zelfs het grote verlangen naar wereldwijde verspreiding worden vervuld. Maar mochten er leerlingen van Nichiren zijn die de eenheid van 'vele lichamen, één gedachte' verbreken, dan zijn zij als krijgers die hun eigen kasteel van binnenuit verwoesten." (GND-I, 45)

Of de erfenis van de hoogste Wet van leven en dood op de juiste manier doorstroomt hangt af van de strijd van leermeester en leerling om kosenrufu tot stand te brengen. Kosenrufu is in het Laatste Tijdperk van de Wet een strijd tussen de Boeddha en duivelse functies. Zonder een harmonieuze gemeenschap van beoefenaars die standvastig een en hetzelfde doel nastreven in de bruisende spirit van leermeester en leerling, kunnen we niet verwachten in die poging te slagen.

In het gedeelte dat we in deze aflevering bestuderen, spreekt de Daishonin zijn

¹⁹ G.I. Nieuwsbrief 7198.

²⁰ De zinsnede "boven alle onderlinge verschillen uitgroeien" zouden we letterlijk kunnen weergeven als 'zonder enige gedachte aan het zelf of een ander, aan dit of dat'. Dit is geen ontkenning van de individualiteit, maar zet eerder aan tot het overbruggen van de verschillen tussen mensen, die voortkomen uit egocentrisme.

verwachtingen uit voor al zijn leerlingen, zowel priesters als leken, en beschrijft hij zijn ideale beeld van de eenheid van leermeester en leerling en de harmonieuze gemeenschap van beoefenaars die samen met hem streven naar het verwezenlijken van kosenrufu in het Laatste Tijdperk van de Wet. Daarmee spoort hij zijn volgelingen aan om boven alle onderlinge verschillen uit te groeien, zo onscheidbaar te worden als de vissen en het water waarin ze zwemmen en zich te verenigen in de eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte.’ De erfenis van de hoogste Wet van leven en dood, zegt hij, doordringt het leven van diegenen die Nam-myoho-renge-kyo reciteren – een beoefening voor zichzelf en anderen – op basis van deze spirit van gelijkheid en eenheid.

“Boven alle onderlinge verschillen uitgroeien”

Laten we eerst eens kijken naar het woord ‘verschillen’ in de zinsnede “boven alle verschillen uitgroeien”. De Daishonin doelt hier specifiek op gevoelens van antagonisme, discriminatie en egoïsme die voortkomen uit de neiging om zichzelf en anderen, of verschillende verschijnselen of gebeurtenissen, te zien als aparte en los van elkaar staande dingen – een neiging die empathie en begrip in de weg staat. De erfenis van de Boeddha kan niet bestaan in zo’n negatieve, egoïstische manier van denken.

Het is maar al te makkelijk voor de mens om zich in zijn hart over te geven aan egoïsme en eigenbelang, als we in verleiding worden gebracht door macht en aanzien of persoonlijk gewin, sterk gehecht zijn aan status en positie of als we bezeten zijn van roem en fortuin. Geloof is uiteindelijk een strijd tegen onze eigen zelfzucht.

Hoe hoog iemands positie als verantwoordelijke ook is of welke mooie dingen verantwoordelijken ook mogen zeggen, als ze hun geloof zijn kwijtgeraakt en worden gemotiveerd door zelfzuchtige doelen, zullen ze ontdekken dat ze onmogelijk in de zuivere en harmonieuze gemeenschap van beoefenaars kunnen blijven die de grote gelofte of de wens voor kosenrufu met elkaar delen.

In dit geschrift verwijst de Daishonin in feite naar die beoefenaars die de eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte’ verstoren met de aanduiding dat ze zijn “als krijgers die hun eigen kasteel van binnenuit verwoesten” (GND-I, 45). Met andere woorden, ze zijn als “wormen in het lichaam van de leeuw” omdat ze de kosenrufu-beweging van binnenuit verwoesten. Daarom leert de Daishonin zijn volgelingen het belang van het “boven alle onderlinge verschillen uitgroeien”.

“Zo onscheidbaar te worden als de vissen en het water waarin ze zwemmen”

Daarbij zegt de Daishonin dat zijn volgelingen “zo onscheidbaar als de vissen en het water waarin ze zwemmen” moeten worden (GND-I, 45). Dit duidt op een instelling van harmonie en eenheid. Het houdt ook een instelling in van wederzijds respect, begrip en steun in en het om elkaar geven, ongeacht oppervlakkige verschillen in omstandigheden of positie. Het betekent, eenvoudig gezegd, goed met elkaar om kunnen gaan.

Als we op basis van de eenheid van leermeester en leerling voor hetzelfde grote doel

van kosenrufu samenwerken, elkaar inspireren, aanmoedigen en steunen, zullen we op een natuurlijke manier een goede onderlinge verstandhouding krijgen en streven naar het onderhouden van positieve, respectvolle relaties. In dynamische en groeiende organisaties zien we vaak goed functionerende relaties en een goede onderlinge verstandhouding tussen de verantwoordelijken.

De relatie tussen keizer Liu Pei en zijn trouwe eerste minister Chuko K'ung-ming, twee hoofdpersonen uit het klassieke Chinese werk 'De roman van de drie koninkrijken', was er een van diep wederzijds respect en bewondering, beschreven met de woorden "als vis en water".

Als we de grote gelofte van de Boeddha als onze eigen gelofte beschouwen, daimoku reciteren en het werk van de Boeddha voor het geluk van de mensheid en het verwezenlijken van kosenrufu op ons nemen, kunnen we gaan inzien dat al onze medeleden mensen zijn die het diepste respect waard zijn, mensen die, net als wij, een leven leiden met een verheven missie. Dit vormt de basis voor een levendige relatie vol kameraadschap en inspiratie die boven antagonisme en discriminatie staat.

De instelling van 'vele lichamen, één gedachte' en de erfenis van geloof

De Daishonin benadrukt verder het belang van de eenheid van 'vele lichamen, één gedachte'. Dit is de ware basis voor de harmonieuze gemeenschap van beoefenaars. Er hoeft niet bij gezegd te worden dat dit ook de twee voorgaande punten, die ik net naar voren heb gebracht, omvat.

'Vele lichamen' – hetgeen we ook kunnen weergeven als 'verschillend in lichaam' – betekent dat we elk onze eigen unieke persoonlijkheid en talenten hebben, dat we onze eigen rol moeten vervullen enzovoorts. In algemene zin betekent 'één gedachte' – of 'eensgezind' – het delen van een gezamenlijk doel of gezamenlijke waarden. Voor ons betekent het meer in het bijzonder het delen van geloof in de Mystieke Wet en de grote gelofte voor kosenrufu.

De eenheid van 'vele lichamen, één gedachte' in het boeddhisme verwijst naar het in harmonie brengen van de individuele persoon en de groep op basis van de Wet. Dit duidt op een rijkelijk gevarieerde en dynamische gemeenschap van capabele mensen die elkaar inspireren in hun inspanningen om kosenrufu te bevorderen. De Daishonin concludeert dat de erfenis van de hoogste Wet van leven en dood het leven van diegenen doordringt die Nam-myoho-renge-kyo reciteren met deze instelling.

In dit geschrift en elders benadrukt hij in de eerste plaats dat bij alle inspanningen eenheid de sleutel is tot het behalen van succes en de overwinning,²¹ en in de tweede plaats dat eenheid onontbeerlijk is in de strijd voor kosenrufu in het Laatste Tijdperk van de Wet – een strijd tussen de Boeddha en duivelse functies. Hij geeft ook zijn sterke overtuiging weer dat zolang hij en zijn leerlingen een zijn in hun betrokkenheid bij kosenrufu, ze in staat zullen zijn

²¹De Daishonin schrijft: "Als de instelling van 'vele lichamen, één gedachte' sterk bij de mensen leeft, zullen zij al hun doelen bereiken, terwijl met de instelling van 'één lichaam, verschillende gedachten' niets opmerkelijks bereikt kan worden. De meer dan drieduizend boeken van de confuciaanse en taoïstische literatuur staan vol voorbeelden. (...) Zelfs een enkel persoon die tegenstrijdige doelen nastreeft, zal uiteindelijk falen. Toch kunnen honderd, ja zelfs duizend mensen zeker hun doel bereiken als zij eensgezind zijn." (GND-I, 107)

om zelfs de meest schrikbarende hindernissen te overwinnen.²²

Reciteren met een gezamenlijke betrokkenheid

De instelling van ‘vele lichamen, één gedachte’ staat in zekere zin voor de hoogste uiting van de ‘strategie van de Lotus Soetra’,²³ wat het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo tot de gohonzon is – en in het bijzonder het reciteren met een gezamenlijke betrokkenheid bij kosenrufu.

Geen plannen of strategieën voor kosenrufu zullen slagen zonder zo’n eensgezind gebed. Een sterk gebed op basis van eenheid zal ook een geweldige impuls geven. Dus ook al mochten er personen verschijnen die de eenheid van onze organisatie proberen te verbreken, hun negatieve invloed zal worden tenietgedaan door ieders doelgerichte inzet.

‘Eén gedachte’ of een gezamenlijke betrokkenheid verwijst ook naar de grote gelofte voor kosenrufu – de grote gelofte van de Boeddha die ernaar streeft om alle mensen naar verlichting te leiden en ook de grote gelofte van de leermeester. ‘Eén gedachte’ betekent het ons eigen maken van deze grote gelofte en naar de verwezenlijking ervan toe te werken. De essentie van deze gezamenlijke betrokkenheid is te vinden in gebed, geïnspireerd door de wens voor kosenrufu, en dit gebed is het levendige ritme in de Soka Gakkai.

Een ritme van volmaakte overwinning

Als we verdergaan in de eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte’ op basis van het reciteren van daimoku voor het verwezenlijken van kosenrufu, roepen we een krachtige voortstuwende kracht op en de energie om de overwinning zeker te stellen.

Iedereen die deze instelling deelt, zal in harmonie samen kunnen werken en zelfs middenin een moeilijke strijd vreugde voelen. Eensgezindheid bevat de sleutel tot het creëren van zo’n ritme van overwinning, een ritme van dynamische activiteit.

Met andere woorden, het ‘ritme van de Mystieke Wet’ ontstaat als we allemaal ons hart verbinden met het hart van de Boeddha, met de grote gelofte voor kosenrufu. Omdat ieders leven een weerklink is van de nobele instelling van de Boeddha, leidt dat tot groei, ontwikkeling, vreugde en overwinning. Hierdoor ontstaat ook een onverwoestbaar bastion van creatief talent, geluk en vrede, waar mensen een diepe band met elkaar hebben die veel verder gaat dan gewone vriendschapsbanden.

Ons verenigen in de eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte’ betekent voor ieder van ons dat we ons hart op één lijn brengen met de grote gelofte van de Boeddha en de spirit van

²²De Daishonin schrijft: “Nichiren en zijn volgelingen zijn weliswaar met weinigen, maar zij zullen zeker hun grote taak, namelijk het wijd en zijd verspreiden van de Lotus Soetra, volbrengen, want al hebben zij verschillende lichamen, ze zijn eensgezind. Hoe talrijk kwade krachten ook zijn, ze zijn geen partij voor een enkele grote waarheid, net als een groot aantal laaiende vuren wordt gedoofd door een enkele regenbui. Dit beginsel is ook van toepassing op Nichiren en zijn volgelingen.” (GND-I, 107)

²³De strategie van de Lotus Soetra betekent het vechten tegen problemen en moeilijkheden op basis van het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo tot de gohonzon. In ‘De strategie van de Lotus Soetra’ zegt de Daishonin: “Pas de strategie van de Lotus Soetra toe vóór iedere andere.” (GND-I, 177)

de leermeester. In dat opzicht is de eenheid van leermeester en leerling de essentie van deze gezamenlijke instelling in geloof. In dit geschrift gaat de Daishonin verder met het verduidelijken van het cruciale punt dat het “ware doel” van zijn verspreiding is ervoor te zorgen dat zijn leerlingen de instelling van de eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte’ belichamen. Want alleen een gemeenschap van beoefenaars die op zo’n manier verbonden zijn, kan de erfenis van de Boeddha overnemen en een duurzame organisatie opbouwen, gebaseerd op de eenheid van leermeester en leerling, om er zeker van te kunnen zijn dat deze erfenis tot in de toekomst wijd en zijd overgedragen zal blijven worden.

De Daishonin realiseerde zich dat na zijn heengaan het bestaan van een sterk verbonden gemeenschap van leerlingen waarin zijn spirit zou doorleven, betekende dat mensen van toekomstige generaties die hem nooit persoonlijk hadden ontmoet, toch het geloof zouden kunnen omarmen en als zijn leerlingen zouden kunnen beoefenen met dezelfde betrokkenheid bij kosenrufu; zo zou de erfenis van geloof voor het bereiken van boedddhaschap oneindig lang door kunnen blijven stromen. Daarom schrijft de Daishonin dat, als zijn leerlingen een zijn in de instelling van ‘vele lichamen, één gedachte’, “zelfs het grote verlangen naar wereldwijde verspreiding [kosenrufu] wordt vervuld” (GND-I, 45). Het is een verklaring dat, zolang er een sterk verbonden gemeenschap is van beoefenaars die de Mystieke Wet hooghouden, de Boeddha’s grote wens of gelofte voor kosenrufu zonder enige onderbreking zal worden doorgegeven en dat kosenrufu zeker zal worden bereikt. Eenheid is het allerbelangrijkste element in het vervullen van deze grote wens.

In de Soka Gakkai was de strijd van eerste president Tsunesaburo Makiguchi en tweede president Josei Toda gewijd aan het opbouwen van een sterke, hechte organisatie die met vaste regelmaat volmaakte overwinningen behaalt. Ook ik heb mijn leven gewijd aan het voortzetten en voltooien van deze grote taak en nu hebben we een solide, sterk verbonden, harmonieuze gemeenschap van beoefenaars opgebouwd, die de basis vormt voor wereldwijde kosenrufu.

Het is nu mijn vurigste wens dat de jongeren, die onze opvolgers zijn, dit edele ritme van overwinningen volledig van ons zullen overnemen, gedreven door de eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte’.

De betekenis van ‘één gedachte’

Daarvoor zou ik de betekenis willen bevestigen van een aantal punten betreffende het begrip ‘één gedachte’ of eensgezindheid, de sleutel tot de overwinning.

1. De grote gelofte voor kosenrufu

In de eerste plaats verwijst ‘één gedachte’ of eensgezindheid naar de grote wens of gelofte voor kosenrufu.

Toen de Vervolging te Atsuhara²⁴ het hevigst was, schreef de Daishonin aan zijn jonge

²⁴Vervolging te Atsuhara: een reeks bedreigingen en gewelddadige acties tegen de volgelingen van de Daishonin

volgeling Nanjo Tokimitsu²⁵: “Het is mijn wens dat al mijn leerlingen een grote gelofte afleggen” (vgl. GND-I, 180). Dit is niets anders dan een hartstochtelijke oproep aan zijn leerlingen om hun leven te wijden aan de zaak van kosenrufu.

De grote gelofte om kosenrufu te verwezenlijken is ook precies de kern van de eenheid van leermeester en leerling die Makiguchi, Toda en ik met elkaar deelden; wij hebben deze gelofte geërfd door ons leven direct te verbinden met de Daishonin. Wij hebben alle drie ons leven gegeven voor het uitvoeren van die gelofte met een onuitputtelijke toewijding en zonder tegenzin. Dat is nu echt de essentie van de eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte’.

‘Eén gedachte’ betekent ook de instelling om standvastig te strijden tegen vernietigende krachten die deze nobele organisatie proberen tegen te werken en schade te berokkenen. Door de jaren heen zijn er zo nu en dan mensen in onze organisatie geweest die hun geloof helemaal kwijt waren, onze gezamenlijke betrokkenheid bij kosenrufu lieten vallen en bezweken voor het verlangen naar roem en fortuin. Gedreven door eigenbelang probeerden deze personen de harmonieuze gemeenschap van beoefenaars uiteen te drijven, hetgeen een zwaar vergrijp is in het boeddhisme. Het is belangrijk dat we een onbevreesd standpunt innemen tegen zulke destructieve acties. Dit is de essentie van de Lotus Soetra en het is ook de spirit van de Gakkai.

2. Respect hebben voor onze medebeoefenaars

Het volgende punt is dat deze eenheid of eensgezindheid, gebaseerd moet zijn op een oprecht respect voor onze medebeoefenaars.

De spirit van het realiseren van kosenrufu die in de Lotus Soetra wordt onderwezen, berust op het diepe geloof dat alle mensen de boeddhanatuur bezitten en dus de mogelijkheid in zich hebben om boedddhaschap te bereiken. Een gemeenschap van beoefenaars die harmonieus verenigd zijn omwille van kosenrufu zal in haar eigen spirit en acties een natuurlijke afspiegeling zijn van deze filosofie van de Lotus Soetra.

Bodhisattva Nooit Kleinerend²⁶ ondernam de actie van het in eerbied buigen voor allen

in het dorp Atsuhara in het district Fuji van de provincie Suruga (deel van de huidige prefectuur Shizuoka), die een periode van drie jaar besloeg en in 1278 ernstige vormen aannam. De vervolging bereikte een hoogtepunt toen Hei no Saemon, het plaatsvervangend hoofd van militaire en politiezaken, bevel gaf tot de executie van drie volgelingen van de Daishonin – de broers Jinshiro, Yagoro en Yarokuro – die standvastig weigerden hun geloof op te geven.

²⁵

Nanjo Tokimitsu (1259-1332): een loyale volgeling van de Daishonin en de rentmeester van het dorp Ueno in het district Fuji in de provincie Suruga (deel van de huidige prefectuur Shizuoka). Tijdens de Vervolging te Atsuhara wendde Tokimitsu zijn invloed aan om zijn medegelovigen te beschermen en gaf aan enkelen onderdak. De Daishonin bewees hem eer vanwege zijn moed en onvermoeibare inspanningen door hem ‘Ueno de respectwaardige’ te noemen, al was hij toen nog maar 20 jaar oud.

²⁶

Bodhisattva Nooit Kleinerend: een bodhisattva die beschreven wordt in het (20e) hoofdstuk ‘Nooit Kleinerend’ van de Lotus Soetra. Deze bodhisattva – Shakyamuni in een vorig bestaan – boog voor iedereen die hij ontmoette met de woorden: “Ik heb diep respect voor u; ik zou u nooit kleinerend of arrogant durven bejegenen. Waarom? Omdat u allen de weg van de bodhisattva volgt en zeker boedddhaschap zult bereiken” (LS 20, 266-67). Maar hij werd aangevallen door arrogante personen, die hem met stokken en knuppels sloegen en stenen naar hem gooiden. De soetra legt uit dat zijn handeling van het buigen voor de boeddhanatuur van anderen er de oorzaak van was dat hij boedddhaschap bereikte

die hij tegenkwam, omdat hij geloofde dat iedereen de boeddhanatuur bezit en verlichting kan bereiken door middel van geloof in de Lotus Soetra. Hij boog ook vol respect voor diegenen die de soetra niet in ere hielden.

Het is vanzelfsprekend dat onze medeleden die de gohonzon in hun hart sluiten en strijden voor kosenrufu, allemaal zeker boeddhachap zullen bereiken en daarom moeten we hen het grootste respect betuigen. Zo staat in het (28e) hoofdstuk 'De aanmoedigen van bodhisattva Alom Respectwaardig' van de Lotus Soetra met betrekking tot degenen die haar leer omarmen: "U moet opstaan en hem van verre begroeten, en hem hetzelfde respect betuigen als een boeddha" (LS28, 324).

De eenheid van 'vele lichamen, één gedachte' symboliseert een band die is gebaseerd op de boeddhistische filosofie van respect voor alle mensen. 'Eén gedachte' houdt daarom een instelling van wederzijds respect in tussen medebeoefenaars.

3. Geloof geworteld in de gezamenlijke toewijding van leermeester en leerling

Ten derde betekent 'één gedachte' eenvoudig een geloof dat geworteld is in de gezamenlijke betrokkenheid van leermeester en leerling. De essentie van de eenheid van 'vele lichamen, één gedachte' ligt in dit geloof, hetgeen betekent dat we ons hart moeten afstemmen op de grote gelofte voor kosenrufu, wat het hart is van de Boeddha en het hart van alle echte verantwoordelijken van kosenrufu.

Nikko Shonin,²⁷ de leerling en directe opvolger van de Daishonin, bleef zijn hele leven lang de spirit van zijn leermeester trouw en bouwde een harmonieuze gemeenschap van beoefenaars op met een directe band met de Daishonin. In tegenstelling hiermee dwaalden de vijf oudere priesters,²⁸ uit angst voor vervolging door de gezaghebbers en omdat ze geen gedachten meer wijdden aan de eenheid van leermeester en leerling, van het juiste pad van kosenrufu af.

Als iemand zich tegen zijn leermeester keert, is dat het toppunt van het verbreken van de eenheid van 'vele lichamen, één gedachte'.

'Boeddha Soka Gakkai'

Zolang de fundamentele spirit van het realiseren van kosenrufu, die de eerste drie presidenten hebben laten zien, als een krachtige hartslag onze organisatie levend houdt en zolang iedereen

²⁷Nikko Shonin (1246-1333): Nichiren Daishonins volgeling en de enige van de zes oudere priesters die de spirit van de Daishonin trouw bleef. Hij werd op jonge leeftijd een volgeling van de Daishonin, diende hem toegewijd en vergezelde hem zelfs toen hij verbannen werd naar het eiland Sado. Toen de Daishonin zich terugtrok op de berg Minobu, besteedde Nikko zijn energie aan verspreidingsactiviteiten in de provincie Suruga (deel van de huidige prefectuur Shizuoka) en de omliggende gebieden. Na het heengaan van de Daishonin begonnen de andere oudere priesters zich geleidelijk te distantiëren van de leer van hun leermeester. Dientengevolge besloot Nikko zich van hen los te maken. Hij vestigde zich in het district Fuji in Suruga, waar hij de rest van zijn leven wijdde aan het beschermen en verspreiden van de leer van de Daishonin en het opleiden van volgelingen.

²⁸Vijf oudere priesters: vijf van de zes oudere priesters, Nikko uitgezonderd, door Nichiren vlak voor zijn dood aangesteld als zijn belangrijkste volgelingen. Deze vijf lieten later de leer van hun leermeester vallen.

verbonden is in de geest/eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte’, zal de Soka Gakkai voor altijd de grote levenskracht bezitten van de Boeddha die ernaar streeft alle mensen naar verlichting te leiden. Deze vitale kracht straalt met het licht van compassie dat de duisternis van het lijden van de mensen doorbreekt en moed en hoop geeft. Daarin weerklinkt het gebrul van de leeuw die onrecht overwint en standvastig strijdt voor de waarheid, en krijgt elke persoon het immens grote vertrouwen dat hij of zij hun karma kunnen veranderen en zowel voor zichzelf als voor anderen geluk kan creëren.

Begiftigd met deze innerlijke kracht van de Boeddha torent de Soka Gakkai boven alles uit als een gemeenschap van beoefenaars die zeer eensgezind zijn, een fantastisch en onverwoestbaar bastion van de gezamenlijke betrokkenheid van leermeester en leerling die zelfs de meest schrikbarende aanvallen van de drie hindernissen en vier duivels te boven kan komen. Daarom voorspelde president Toda dat in de soetra's van de toekomst de naam van de Soka Gakkai opgenomen zou worden als ‘Boeddha Soka Gakkai’. De eensgezinde gemeenschap van de Soka Gakkai die direct verbonden is met de Daishonin en zich inspant om kosenrufu tot een realiteit te maken, is zelf een boeddha. Dit was de vaste overtuiging van mijn leermeester.

President Toda merkte vaak op: “De organisatie van de Soka Gakkai is kostbaarder dan mijn eigen leven.” Ik heb geprobeerd om deze harmonieuze gemeenschap van beoefenaars die de laatste wilsbeschikking is van de Boeddha ten uitvoer brengen, te beschermen en te vormen alsof zij het leven van president Toda zelf was. Door het creëren van de eenheid van ‘vele lichamen, één gedachte’, het credo van de organisatie, heb ik mijn uiterste best gedaan om de Soka Gakkai tot ontwikkeling te brengen en kosenrufu te bevorderen.

Laten we doorgaan met ons van ganser harte in te zetten in geloof en oprecht actie te ondernemen om eenheid in verscheidenheid te creëren – ‘vele lichamen, één gedachte’ - en daarbij onze harmonieuze gemeenschap van beoefenaars, die door de eerste drie presidenten is opgebouwd door middel van de gemeenschappelijke betrokkenheid van leermeester en leerling, verder uit te breiden. Want dit is op zich het pad van kosenrufu en het is een zekere stap vooruit naar wereldvrede.

De eeuwige karmische band tussen leermeester en leerling

De Daishonin vertelt Sairen-bo ook over de diepe karmische banden die zij hebben als leermeester en leerling. Dit is de passage waarin hij zegt: “Het moeten wel karmische banden uit het verleden zijn die u hebben voorbestemd om in een tijd als deze mijn leerling te worden” (GND-I, 217). De Daishonin wijst erop dat deze mystieke band misschien alleen begrepen kan worden door boeddha Shakyamuni en boeddha Vele Schatten.

Verder legt hij uit dat de diepe karmische banden tussen leermeester en leerling die de Lotus Soetra hooghouden ontegenzeggelijk waar zijn, door een passage aan te halen uit het (7e) hoofdstuk ‘De parabel van de schijnstad’: “Al degenen die van de Wet gehoord hadden, verbleven hier en daar in diverse boeddhalanden en werden steeds samen met hun leraar geboren” (LS7, 140). Deze passage onthult hoe diep de band tussen leermeester en leerling is.

Een korte uitleg van de betekenis hiervan: Sinds de tijd van groot wereldsysteem-

stofdeeltjes-kalpa's in het verre verleden werden Shakyamuni's stemhoorder-leerlingen steeds geboren in diverse boeddhalanden met Shakyamuni als hun leermeester, en wijdden ze zich samen aan de bodhisattva-beoefening. Het belangrijke punt is hier dat Shakyamuni's stemhoorder-leerlingen in de Lotus Soetra in feite bodhisattva's waren die in vorige levens de beoefening van een bodhisattva hadden uitgevoerd. Door deze woorden van de Boeddhha herinneren de stemhoorders zich dat zij oorspronkelijk de levensstaat van een bodhisattva bezaten. De Lotus Soetra onthult dat de stemhoorders sinds het onmetelijk verre verleden de "wens die zij vanaf het begin diep in hun hart koesterden" hebben gehad (vgl. LS8, 144) – dat wil zeggen, de wens om de hoogste verlichting te bereiken en alle levende wezens van hun lijden te verlossen. Daarom kunnen we zeggen dat de stemhoorders, door zich hun grote wens vanuit het verre verleden te herinneren, zich van hun identiteit bewust worden en beseffen dat zij levende wezens zijn die zich aan dezelfde bodhisattva-beoefening hebben gewijd als hun leermeester Shakyamuni.

Deze passage beschrijft inderdaad de eeuwige relatie van leermeester en leerling, die zich samen inzetten voor het realiseren van het diepste verlangen van de mens en van al wat leeft – namelijk, de verlichting en het geluk van zowel zichzelf als van anderen. In het boeddhisme is een ware leermeester iemand die ons in staat stelt om aan dit verlangen te denken. Een ware leerling is dan iemand die de leer van de leermeester volgt, die zich herinnert dat dit diepste verlangen in feite zijn eigen verlangen is en die, omdat hij er diep in zijn hart van overtuigd is dat dit inderdaad zo is, actie gaat ondernemen overeenkomstig de instructies van zijn leermeester.

De allerdiepste eenheid van leermeester en leerling is die van leermeester en leerling die samen strijden voor kosenrufu. Hun levens zijn op het diepste niveau met elkaar verbonden. De eeuwige wereld van boedddhaschap bevindt zich diep in hun leven. Met andere woorden, zowel leermeester als leerling verkeren in de immens grote levensstaat van het "paleis van de negende bewustzijnslaag,²⁹ de onveranderlijke realiteit die over alle functies van het leven heerst" (GND-I, 147).

"Al degenen die van de Wet gehoord hadden, verbleven hier en daar in diverse boeddhalanden en werden steeds samen met hun leraar geboren"

Op de derde herdenkingsbijeenkomst voor zijn leermeester Tsunesaburo Makiguchi (in november 1946, twee jaar na diens overlijden), sprak de tweede president van de Soka Gakkai Josei Toda deze woorden:

"In uw enorme, grenzeloze compassie heeft u mij zelfs met u mee laten gaan naar de gevangenis. Daardoor kon ik met mijn hele wezen de passage uit de Lotus Soetra lezen: 'Al degenen die van de Wet gehoord hadden, verbleven hier en daar in diverse boeddhalanden en werden steeds samen met hun leraar geboren' (LS7, 140). De voorspoed hiervan was dat ik mij van mijn vorig bestaan als

²⁹ Het negende of amala-bewustzijn is de boedddhanatuur, ofwel de fundamentele zuiverende kracht die vrij is van alle karmische onzuiverheid.

Bodhisattva van de Aarde bewust werd en met mijn eigen leven een fractie van de betekenis van de Lotus Soetra in mij op kon nemen. Bestaat er een groter geluk dan dit?”³⁰

Dit is een exacte weergave van de essentie van de eenheid van leermeester en leerling in het boeddhisme.

In die eerste tijd van onze organisatie waren er veel andere Gakkai-verantwoordelijken die beweerden een leerling van president Makiguchi te zijn. Maar toen in oorlogstijd de vervolging die de Soka Gakkai onderging hen persoonlijk trof en tot hun gevangenschap leidde, veranderde hun houding volledig en gaven ze hun geloof op. Sommigen toonden zich zelfs uitgesproken ondankbaar en keerden zich openlijk tegen president Makiguchi, door de leermeester die zij zoveel verschuldigd waren uit te schelden. Het menselijk gemoed kan soms angstaanjagend zijn.

Alleen president Toda, de echte leerling van president Makiguchi, liet zich niet beïnvloeden omdat hij zich bewust was van de diepe, edele band tussen leermeester en leerling, en hij sprak vol dankbaarheid over president Makiguchi's "enorme, grenzeloze compassie".

Deze verheven eenheid van leermeester en leerling is de vitale spirit van de Soka Gakkai. Als deze spirit voortleeft, zal onze organisatie zich eeuwig blijven ontwikkelen. De eenheid van leermeester en leerling van de eerste drie presidenten is inderdaad de sleutel tot het creëren van een stevige basis voor de toekomst voor de kosenrufu-beweging.

President Toda verklaart dat hij door samen met zijn leermeester naar de gevangenis te gaan, in staat was zich bewust te worden van zijn vroegere leven als Bodhisattva van de Aarde en van de betekenis van de Lotus Soetra. Hij vond de sleutel tot deze bewustwording in de passage van de soetra die gaat over het leven na leven herboren worden met zijn leermeester.

Zowel leermeester als leerling wijden hun leven eeuwig aan de beoefening van een bodhisattva – dit is een cruciaal punt voor het begrijpen van de essentie van de Lotus Soetra. President Toda heeft dit eens in een lezing, die toegankelijk was voor alle leden, als volgt uitgelegd:

Toen ik zei "Ik ben van plan om opnieuw geboren te worden in het land Japan wanneer dat helemaal verwoest is. Waarom gaan jullie niet allemaal met me mee?", hebben jullie allemaal geantwoord: "Oké, laten we gaan!" "Ja, waarom niet!" En als gevolg daarvan zijn we allemaal in deze wereld verschenen (...). In de soetra staat dat waar ze ook mogen zijn, degenen die de soetra in praktijk brengen zeker samen met hun leraar worden geboren in verschillende boeddhelanden. Dit is zeker geen leugen. Het betekent dat leermeester en leerling altijd samen worden geboren. In het licht van deze woorden van de Daishonin voel ik een geweldige dankbaarheid jegens jullie. Wij werden in deze wereld samen geboren als gevolg van een gelofte die we in het verleden hebben afgelegd.³¹

³⁰ Josei Toda, *Toda Josei zenshu* (Verzamelde werken van Josei Toda) (Tokio: Seikyo Shimbunsha, 1983), deel 3, 386.

³¹ Josei Toda, *Toda Josei zenshu* (Verzameld werk van Josei Toda) (Tokio: Seikyo Shimbunsha, 1982), deel 7, 472.

In een ander geschrift zegt de Daishonin: “Ik vraag me af of u en ik ontelbare kalpa’s geleden niet door een plechtige gelofte met elkaar zijn verbonden als leermeester en leerling” (WND-I, 309). Leermeester en leerling hebben samen een eeuwige karmische band – een band die blijft bestaan door verleden, heden en toekomst heen. Als we uit alle macht streven naar kosenrufu, kunnen we deze diepe band zeker voelen.

Het zijn de eerste drie presidenten van de Soka Gakkai die in deze tijd een actieve en betrokken eenheid van leermeester en leerling hebben doen herleven – hetgeen de essentie is van het Nichiren Boeddhisme. Het is zeker niet overdreven te zeggen dat, als de Soka Gakkai er niet was geweest, de eenheid van leermeester en leerling van de Lotus Soetra en van het Nichiren Boeddhisme nagenoeg verdwenen zou zijn.

De eenheid van leermeester en leerling is de essentie van de Lotus Soetra

Waarom wordt de eenheid van leermeester en leerling dan zo hoog aangeslagen in het boeddhisme? Ik zou de boeddhistische betekenis van deze relatie graag nog eens willen benadrukken.

In algemene zin is een leermeester iemand die een ander grotere vaardigheden of technische vakkennis aanleert, evenals diepere kennis, een verhevener manier van leven, een meer bevredigende gemoedstoestand enzovoorts. Mensen kijken op naar een leermeester als die hem op de een of andere manier helpt bij het verbeteren of ontwikkelen van zichzelf.

In de boeddhistische leer van de Lotus Soetra streefde de leermeester boeddha Shakyamuni, op basis van zijn bewustwording tot de Wet, er samen met zijn leerlingen naar om de mogelijkheid te creëren dat ze hun hoogste en meest verheven kwaliteiten als mens konden ontwikkelen. Deze Wet was niets anders dan de Mystieke Wet, die de leerlingen van de Boeddha niet op eigen kracht konden zien omdat hun bewustzijn werd vertroebeld door de fundamentele duisternis en omdat zij er geen idee van hadden. Daarom kon, zelfs als ze een theoretische uitleg kregen van de Wet of als hun gezegd werd dat ze moesten beoefenen om hun lijden te overwinnen, de levensstaat van boedddhaschap niet aan hun worden overgedragen met dergelijke woorden alleen. Het kwam eerder door de inspiratie die ze kregen, wanneer ze naast deze instructies in aanraking kwamen met de Boeddha als persoon, dat ze zich bewust konden worden van de Wet in hun eigen leven. Zo werd de Wet aan hen overgebracht. En daarom is de eenheid van leermeester en leerling zo belangrijk in het boeddhisme. De Wet wordt overgebracht door de persoonlijke band van de eenheid van leermeester en leerling; en op basis van deze Wet is het mogelijk geworden dat wij onze menselijke revolutie tot stand brengen. Dit punt verklaart misschien ook waarom de Daishonin in dit geschrift over de overdracht van de erfenis van de hoogste Wet van leven en dood verwees naar de diepe band van leermeester en leerling tussen hemzelf en Sairen-bo.

Hieruit volgt dan dat het boeddhisme de leermeester niet naar voren brengt als een mystiek of transcendent bovenmenselijk wezen. De Daishonin zegt: “Buiten het bereiken van boedddhaschap bestaat er geen ‘geheime’ en ‘geen transcendentale kracht’” (vgl. OTT, 125).

Deze passage geeft al aan dat het verheven en enige mysterie in het boeddhisme de mogelijkheid is dat mensen in hun huidige gedaante boedddhaschap kunnen bereiken.

Bovendien is de 'geheime en transcendente kracht' voor het bereiken van boeddhachap iets dat in het leven van alle mensen tot uitdrukking kan komen.

Wat moesten de leerlingen dan doen nadat hun leermeester boeddha Shakyamuni was heengegaan? Betekende dit dat het boeddhisme, zonder de aanwezigheid van de Boeddha die hun de Wet persoonlijk kon onderrichten door middel van zijn eigen voorbeeld, niet in de ware zin kon worden overgedragen? De Lotus Soetra gaat direct op deze kwesties in.

De soetra leert ons dat de essentie van Shakyamuni's bestaan niets anders is dan de 'geloofte van de Boeddha'. Shakyamuni legt deze geloofte als volgt uit: "In het begin deed ik een geloofte in de hoop alle mensen gelijk te maken aan mijzelf, zonder enig onderscheid tussen ons" (LS2, 36). Dat wil zeggen, de geloofte om alle mensen in staat te stellen dezelfde staat van verlichting te bereiken als hijzelf.

In de theoretische leer (de eerste 14 hoofdstukken) van de Lotus Soetra, worden de stemhoorders zich bewust van het feit dat ook zij oorspronkelijk hun leven hebben gewijd aan dezelfde grote geloofte als de Boeddha. Dit verklaart waarom Shakyamuni en zijn stemhoorder-leerlingen zich hebben toegewijd aan dezelfde fundamentele wens.

De wezenlijke leer (de laatste 14 hoofdstukken) van de soetra onthult de ware identiteit van Shakyamuni als de Boeddha die de Wet al vanaf het bereiken van verlichting in het onvoorstelbaar verre verleden is blijven verkondigen, en levende wezens in de saha-wereld is blijven onderrichten en bekeren op basis van deze geloofte. Dit is de 'Boeddha die in feite verlichting bereikte in het verre verleden', wat in het (16e) hoofdstuk 'Levensspanne' wordt uiteengezet. Daarbij maakt de wezenlijke leer duidelijk dat de bodhisattva's die de toewijding van de leermeester delen – degenen die na het heengaan van de Boeddha plechtig beloven de geloofte van de Boeddha uit te voeren en zich te wijden aan het werk van de Boeddha om alle levende wezens naar geluk te leiden – de Bodhisattva's van de Aarde zijn.

De Lotus Soetra onderricht van begin tot eind de eenheid, of de gezamenlijke betrokkenheid, van leermeester en leerling. Als we terugkijken in de geschiedenis van het boeddhisme, dan zien we dat de bovenmatige verering van Shakyamuni begon, toen zijn leerlingen uit het oog verloren dat ze zich met dezelfde toewijding als hij moesten inzetten.

Als van Shakyamuni die in het verre verleden verlichting bereikte, een transcendent bovenmenselijk wezen wordt gemaakt, kan de eenheid van leermeester en leerling niet functioneren. Het punt is dat wanneer de leerlingen van de Boeddha zijn instelling en zijn gedrag niet kunnen nastreven, de Boeddha louter een object van diepe eerbied of verering wordt en daardoor niet meer als voorbeeld kan dienen voor de menselijke revolutie van anderen.

De Lotus Soetra onthult dat in de persoon van boeddha Shakyamuni een geloofte centraal staat, en legt verder uit dat de Wet wordt overgedragen aan volgelingen die zich die geloofte eigen maken en zich met dezelfde spirit inzetten. Dit baant de weg voor het overdragen van de levensstaat van de Boeddha aan levende wezens, zelfs in de tijd na zijn dood.

Bijzonder belangrijk in het verwezenlijken van de grote geloofte voor kosenrifu is de bereidheid om actie te ondernemen en zijn leven daarvoor zonder enige terughoudendheid in te zetten.

In het hoofdstuk 'Levensspanne' van de Lotus Soetra staat dat Shakyamuni zelfs na zijn heengaan daar zal verschijnen waar beoefenaars zich inzetten in geloof met de instelling "er

doelbewust naar te verlangen de Boeddha te zien, er zelfs hun leven zonder enige terughoudendheid voor in te zetten” (LS16, 230).

Op deze manier kan, zelfs na Shakyamuni's dood, de levensstaat van de Boeddha worden overgedragen aan degenen die actie ondernemen op basis van de grote gelofte voor kosenrufu en een instelling van onzelfzuchtige toewijding, hetgeen de kern van het leven van de Boeddha vormt.

Nichiren Daishonin zette Nam-myoho-renge-kyo uiteen als het middel om onze aangeboren boeddhaschap zichtbaar te maken, en hij onthulde dat de grote gelofte voor kosenrufu en onzelfzuchtige toewijding de sleutel zijn tot de boeddhistische beoefening in de kwaadaardige tijd van het Laatste Tijdperk van de Wet. Hiermee stelde hij de overdracht van de erfenis voor het bereiken van boeddhaschap veilig.

Alles berust op de fundamentele kracht die inherent is aan de eenheid van leermeester en leerling. De ware leerling en directe opvolger van de Daishonin, Nikko Shonin, zegt: “In de leer van de Daishonin bereiken we boeddhaschap door het pad van leermeester en leerling correct te volgen. Als we van het pad van leermeester en leerling afwijken, dan zullen we, zelfs als we de Lotus Soetra hooghouden, terechtkomen in de hel van onophoudelijk lijden.”³²

In deze tijd zijn het de eerste drie presidenten van de Soka Gakkai die zich bewust zijn geworden van de grote gelofte voor kosenrufu, de gelofte van de Boeddha, en die zich hebben ingezet met de instelling om zonder enige terughouding hun leven te geven.

Als de leerling van Makiguchi en Toda heb ik keer op keer belangrijke gevechten tegen de drie machtige vijanden gewonnen.³³ Ik heb als leerling een historische, absolute overwinning behaald. Ik kan vol trots aan de heer Toda melden dat ik op alle fronten heb gewonnen. Ik heb absoluut geen spijt.

Makiguchi, Toda en ik. Door de acties van de eerste drie presidenten heeft de Soka Gakkai een weg gebaand van gezamenlijke betrokkenheid van leermeester en leerling, wat de essentie is van het boeddhisme. Omdat de leermeesters en leerlingen van Soka de overwinning hebben behaald, hebben we kosenrufu - het decreet van de Lotus Soetra en de wens van de Daishonin - wereldwijd kunnen realiseren.

“Als leraar en leerling niet eensgezind zijn”, schrijft de Daishonin, “zullen ze nooit iets bereiken” (GND-I, 153). Maar als leermeester en leerling eensgezind zijn, kunnen ze zelfs de meest verheven doelen bereiken. De band tussen leermeester en leerling is een ongeëvenaarde kracht voor de overwinning. (*SGI Nieuwsbrief 7237*) ●

³²Uit *Fuji Nikko Shonin shoden* (Gedetailleerde biografie van Nikko Shonin) (Tokio: Seikyo Shimbunsha, 1974), deel 2, 261.

³³Drie machtige vijanden: in het versgedeelte van het (13e) hoofdstuk ‘Aansporing tot toewijding’ van de Lotus Soetra staat een beschrijving van de mensen die iemand zullen vervolgen die de Lotus Soetra verspreidt in de kwaadaardige tijd na Shakyamuni's heengaan. In zijn ‘Aantekeningen bij Woorden en zinnen uit de Lotus Soetra’ beschrijft de grote leraar Miao-lo van China dat deze mensen tot drie categorieën behoren: arrogante leken, arrogante monniken en nonnen, en arrogante pseudowijzen (vgl. LS13, 193-94).

Deel C: De drie soorten schatten**Studiemateriaal deel 5****President Ikeda's lezing over 'De drie soorten schatten'³⁴****De sleutel tot de overwinning in het leven is het vergaren van de schatten van het hart**

Steeds weer herinner ik me het moment - en het staat me ook nu nog levendig voor de geest - waarop ik onthoofd zou worden, terwijl u naast mij stond, de teugels van mijn paard vasthield en weende van verdriet.³⁵ Ik zou dit zelfs in geen van mijn volgende levens kunnen vergeten. Als u ooit in de hel terechtkomt voor een ernstig vergrijp zou ik, ongeacht hoe boeddha Shakyamuni me ook zou aansporen een boeddha te worden, weigeren; ik zou nog liever samen met u naar de hel gaan. Want als u en ik samen in de hel terechtkwamen, zouden we daar beslist boeddha Shakyamuni en de Lotus Soetra aantreffen. (...) Maar als u mijn raad ook maar een moment in de wind zou slaan, moet u mij geen verwijt maken over de gevolgen. (...) En klaag niet voortdurend tegenover anderen hoe zwaar uw leven in deze wereld is. Zoiets zou een respectabel man absoluut onwaardig zijn. (GND-II, 356-57)

Het is een zeldzaamheid om als mens geboren te worden. Het aantal wezens dat met menselijk leven is begiftigd, is zo klein als de hoeveelheid aarde die men op een vingernagel kan leggen. Het is moeilijk om je leven als mens in stand te houden – net zo moeilijk als het voor de dauw is om op het gras te blijven liggen. Maar het is beter één dag eervol te leven, dan 120 jaar te worden en oneervol te sterven. Leid uw leven zo, dat alle mensen in Kamakura u zullen prijzen en tegen elkaar zeggen dat Nakatsukasa Saburo Saemon-no-jo zijn leenheer trouw dient, zich ijverig inzet voor het boeddhisme en altijd aandacht heeft voor het welzijn van zijn medemensen. Kostbaarder dan de schatten in een pakhuis zijn de schatten van het lichaam, en het meest kostbaar van alle zijn de schatten van het hart. Streef vanaf het moment dat u deze brief leest naar het vergaren van de schatten van het hart! (GND-II, 357)

De achtenswaardige Confucius huldigde het beginsel: "Negen gedachten, één woord", wat wil zeggen dat hij negenmaal nadacht over elke uitspraak die hij deed. Tan, de hertog van Chou, was zo nauwgezet wat betreft het ontvangen van bezoek, dat hij tijdens het nemen

³ (SGI Nieuwsbrief 7929).

⁴ Verwijzing naar de Vervolging te Tatsunokuchi in 1271 toen de Daishonin bijna werd onthoofd.

³

⁵

van een bad wel driemaal zijn haar uitwring, of tijdens een maaltijd zeker driemaal zijn voedsel weer uitspuwde [om eventuele bezoekers niet te hoeven laten wachten]. Denk hier zorgvuldig over na, zodat u later geen reden heeft om mij een verwijt te maken. In dit gedrag vindt u de elementen van wat men boeddhisme noemt.

De essentie van wat de Boeddha gedurende zijn leven heeft verkondigd, is de Lotus Soetra en de kern van de beoefening van de Lotus Soetra is te vinden in het hoofdstuk 'Nooit Kleinerend'. Wat betekent eigenlijk het diepe respect voor andere mensen dat bodhisattva Nooit Kleinerend aan de dag legde? Het doel van de verschijning in deze wereld van boeddha Shakyamuni, de heer der leerstellingen, is gelegen in zijn gedrag als mens.

Hoogachtend.

De wijzen kunnen mensen genoemd worden, maar de gedachtelozen zijn niet meer dan dieren. (GND-II, 359)

"Het meest kostbaar van alle zijn de schatten van het hart", zegt Nichiren Daishonin. "Streef (...) naar het vergaren van de schatten van het hart!" (GND-II, 357).

Ons hart is onze grootste schat in het leven. Het is begiftigd met ongelooflijke mogelijkheden en hoogste waardigheid. Haar diepte en breedte kunnen oneindig worden vergroot, en haar kracht kan onbeperkt worden ontwikkeld. De Franse schrijver Victor Hugo (1802-85) schreef: "Er is een schouwspel dat groter is dan de zee, dat is de hemel; er is een schouwspel dat groter is dan de hemel, dat is het menselijke hart."³⁶

Hoe kunnen we onze innerlijke wereld vergroten, onze innerlijke kracht ontwikkelen en de schatten van het hart vergaren, zodat we een beter leven kunnen leiden? Het antwoord is te vinden in de beoefening van de Mystieke Wet.

In het laatste deel van dit geschrift 'De drie soorten schatten', leert de Daishonin ons dat "de schatten van het hart de belangrijkste van allemaal zijn" (GND-II, 357). De grootste schat in termen van het bereiken van een werkelijke overwinning in het leven is onze boeddhanatuur die zich van binnenuit manifesteert door ons geloof in de Mystieke Wet. Dit is de cruciale leer die we nooit uit het oog mogen verliezen.

Twee maanden voordat deze brief werd geschreven, werd Shijo Kingo geconfronteerd met de ernstige crisis dat zijn landgoed in beslag werd genomen door zijn leenheer Ema. Kingo koos ervoor om zijn geloof in de Lotus Sutra hoog te houden, zelfs als hij daardoor zijn landgoed zou verliezen. De Daishonin prees hem voor deze instelling, en gaf hem de volgende waarschuwing: "Hoe ongelukkig u ook wordt als bedelaar, maak nooit de Lotus Soetra te schande. (WND-1, 824)³⁷

In feite leren deze woorden Kingo de essentiële punten die hij als beoefenaar moet volgen -

³⁶Victor Hugo, *Les Misérables*, vertaald door Julie Rose (New York: Random House, Inc., 2008), 221.

³⁷In Een waarschuwing niet met tegenzin zijn landgoed op te geven schrijft de Daishonin: "Dit leven is als een droom. We kunnen er niet zeker van zijn dat we tot morgen zullen leven. Hoe ongelukkig u ook wordt als bedelaar, maak nooit de Lotus Soetra te schande." (WND-1, 824)

namelijk dat geloof (een schat van het hart) veel belangrijker is dan zijn landgoed (een schat van het pakhuis) of zijn positie als samoerai (een schat van het lichaam). En inderdaad, toen Kingo in overeenstemming met deze raad beoefende - zijn geloof op de eerste plaats - begon zijn ongunstige situatie te verbeteren. Toen hij gevraagd werd de ziekte van zijn leenheer te behandelen, won hij zijn goedkeuring terug. Tegelijkertijd begonnen degenen die Kingo hadden lastiggevallen en aangevallen negatieve gevolgen te ondervinden, in overeenstemming met de strikte wet van oorzaak en gevolg.

In 'De drie soorten schatten' prijst de Daishonin het geloof van zijn leerling en legt hij uit dat Kingo in staat was de eerste stap naar de overwinning te zetten op basis van het beginsel van 'de boeddhanatuur manifesteert zich van binnenuit en roept bescherming van buitenaf op' (vgl. GND-II, 352). Op het moment dat Kingo opstond met onwankelbaar geloof, manifesteerde hij zijn innerlijke boeddhanatuur; dit activeerde de hemelgoden - de beschermende functies van het universum - en resulteerde in bescherming van buitenaf in de vorm van heer Ema's hernieuwde vertrouwen in Kingo.

Maar Kingo bevond zich nog steeds in een zeer vijandige omgeving. In dit geschrift geeft de Daishonin een aantal gedetailleerde instructies en adviezen om Kingo te helpen de overwinningen die hij tot nu toe heeft behaald te bekrachtigen. Hij spoort zijn leerling aan waakzaam te blijven voor aanvallen, op een hoffelijke en oprechte manier met anderen om te gaan, en goede relaties te onderhouden met zijn broeders en medebeoefenaars en hen tot zijn bondgenoten te maken. De Daishonin waarschuwt Kingo ook om zijn opvliegendheid in toom te houden, en wijst er streng op dat als hij tot een uitbarsting overgaat, dit een ernstige breuk kan veroorzaken in zijn relaties met de mensen om hem heen en alle positieve vooruitgang die hij heeft geboekt teniet kan doen.

Om een echte overwinning te behalen, is het belangrijk dat we onszelf serieus uitdagen om ons karma te veranderen. Dit is ook de beoefening van de menselijke revolutie, waarin we ons inspannen om onze innerlijke duisternis of onwetendheid te doorbreken. Onverschilligheid is onze grootste vijand. Als we toestaan dat we zelfvoldaan worden en onze strijdlust verliezen, zullen onze tekortkomingen of negatieve tendensen die voortkomen uit onze fundamentele duisternis weer naar boven komen. Daarom benadrukt de Daishonin voortdurend dat geloof de grootste schat van ons leven is.

Laten we in deze aflevering nogmaals de leer van de Daishonin bestuderen dat de schatten van het hart de meest waardevolle van allemaal zijn.

Steeds weer herinner ik me het moment - en het staat me ook nu nog levend voor de geest - waarop ik onthoofd zou worden, terwijl u naast mij stond, de teugels van mijn paard vasthield en weende van verdriet.³⁸ Ik zou dit zelfs in geen van mijn volgende levens kunnen vergeten. Als u ooit in de hel terechtkomt voor een ernstig vergrijp zou ik, ongeacht hoe boeddha Shakyamuni me ook zou aansporen een boeddha te worden, weigeren; ik zou nog liever samen met u naar de hel gaan. Want als u en ik samen in de hel terechtkwamen,

³⁸Verwijzing naar de Vervolging te Tatsunokuchi in 1271 toen de Daishonin bijna werd onthoofd.

zouden we daar beslist boeddha Shakyamuni en de Lotus Soetra aantreffen. (...) Maar als u mijn raad ook maar een moment in de wind zou slaan, moet u mij geen verwijt maken over de gevolgen. (...) En klaag niet voortdurend tegenover anderen hoe zwaar uw leven in deze wereld is. Zoiets zou een respectabel man absoluut onwaardig zijn. (GND-II, 356-57)

Verlies nooit het belangrijkste punt van de eenheid van leermeester en leerling uit het oog

"Als je in een impasse raakt, ga dan terug naar het uitgangspunt" - dit was de raad van de eerste president van de Soka Gakkai, Tsunesaburo Makiguchi.

De Lotus Soetra is gebaseerd op de spirit van de eenheid van leermeester en leerling.

Ook het Nichiren Boeddhisme is een leerstelling van leermeester en leerling. Ons uitgangspunt als beoefenaars is daarom onze gelofte om ons samen met onze leermeester in te spannen. Als we voortdurend terugkeren naar dit uitgangspunt van leermeester en leerling, zullen we nooit in een impasse raken.

In deze passage bevestigt de Daishonin het incident dat het belangrijkste punt werd in hun relatie als leermeester en leerling. Het vond plaats tijdens de Vervolging te Tatsunokuchi.³⁹ Toen de Daishonin naar de executieplaats werd gebracht, greep Kingo de teugels van het paard van zijn leermeester vast en verklaarde dat hij bereid was aan zijn zijde te sterven.

De Daishonin prijst het geloof dat Kingo op dat moment liet zien door te zeggen: "Als u ooit in de hel terechtkomt voor een ernstig vergrijp zou ik, ongeacht hoe boeddha Shakyamuni me ook zou aansporen een boeddha te worden, weigeren; ik zou nog liever samen met u naar de hel gaan." (GND-II, 356) We vinden de essentie van de humanistische leer van de Daishonin in zijn instelling om de oprechte toewijding van zijn leerlingen te beantwoorden.

Als de Daishonin en Kingo - leermeester en leerling die standvastig in de Mystieke Wet geloven - in de hel zouden vallen, dan zouden boeddha Shakyamuni en de Lotus Soetra daar zeker ook gevonden worden. In dat geval, legt de Daishonin uit, zou het niet langer de hel zijn, maar eerder de wereld van boeddhachap. Dit is het beginsel dat "de hel onmiddellijk kan worden getransformeerd in het Land van Sereen Licht."⁴⁰

We kunnen de schitterende wereld van boeddhachap overal manifesteren. Dit is de leer van het Nichiren Boeddhisme. Onze eerste twee presidenten, Tsunesaburo Makiguchi en Josei Toda, verenigd door de band van leermeester en leerling, demonstreerden dit met hun eigen leven. In een gevangenis die hij beschreef als "extreem koud", schreef meneer Makiguchi: "Afhankelijk van iemands gemoedstoestand kan zelfs de hel aangenaam zijn."⁴¹ En meneer Toda, die hem vergezelde naar de gevangenis, merkte op: "Zelfs als ik in de hel zou vallen, zou

³⁹Vervolging te Tatsunokuchi: Op 12 september 1271 werd de Daishonin ten onrechte gearresteerd en midden in de nacht afgevoerd naar de executieplaats op het strand van Tatsunokuchi aan de rand van Kamakura, de zetel van de regering. De poging tot executie mislukte en ongeveer een maand later werd de Daishonin verbannen naar het eiland Sado.

⁴⁰De wereld van de hel, een wereld van extreem lijden, kan onmiddellijk worden getransformeerd in het Land van Eeuwig Sereen Licht waar de Boeddha verblijft, ofwel de wereld van boeddhachap.

⁴¹Vertaald uit het Japans. Tsunesaburo Makiguchi, Makiguchi Tsunesaburo Zenshu (Het verzamelde werk van Tsunesaburo Makiguchi) (Tokio: Daisanbunmei-sha, 1987), deel 10, 285.

het me niets uitmaken. Ik zou gewoon de correcte leer delen met de inwoners daar en het veranderen in het Land van Sereen Licht." Deze instelling is de essentie van geloof in het Nichiren Boeddhisme.

Zolang Kingo de instelling om zich samen met de Daishonin in te spannen niet uit het oog verliest, kan hij overal en in elke situatie overwinnen, op basis van het beginsel dat "de hel zelf onmiddellijk kan worden getransformeerd in het Land van Sereen Licht". Maar als hij wordt verslagen door zijn eigen zwakheden, zijn zelfbeheersing verliest en geen rekening houdt met de mensen om hem heen, zal hij van het pad van de eenheid met zijn leermeester afdwalen. Daarom waarschuwt de Daishonin hem herhaaldelijk om voorzichtig te zijn. Hij schrijft: "Maar als u mijn raad ook maar een moment in de wind zou slaan, moet u mij geen verwijt maken over de gevolgen." (GND-II, 356).

De sleutel tot de overwinning is het op één lijn brengen van ons eigen hart met dat van onze leermeester die trouw de Wet belichaamt en verspreidt. Als we de richtlijnen van onze leermeester negeren en simpelweg afgaan op onze eigen wankelmoedige geest, dan zullen we niet in staat zijn het moeizame pad van de boeddhistische beoefening tot het einde te gaan. In een soetra staat: "Word meester over uw geest in plaats van u door uw geest te laten beheersen." (vgl. GND-II, 306)⁴² Pas als we ons geloof in praktijk brengen met dezelfde instelling als onze leermeester, kunnen we echt meester worden over onze geest en in dit leven boeddhaschap bereiken.

Klaag niet voortdurend tegenover anderen hoe zwaar uw leven in deze wereld is. Zoiets zou een respectabel man absoluut onwaardig zijn. (GND-II, 357)

Klagen over onze problemen remt onze spirituele ontwikkeling af

Hier wijst de Daishonin vooral klagen en zelfmedelijden af. Deze passage raakt de kern van de bereidheid van mensen om te klagen over zaken die buiten hun macht liggen. Iedereen is hiertoe geneigd. Zelfs Kingo, die bereid was op een cruciaal moment zijn leven te geven aan de zijde van de Daishonin, had moeite met menselijke relaties vanwege zijn koppigheid en doelgerichtheid, en gaf misschien ondanks zichzelf toe aan klagen. Door Kingo te adviseren niet te gaan klagen tegen anderen, benadrukt de Daishonin dat klagen over je problemen of tegenslagen niet de levenswijze is van wijzen, maar van dwazen.

De Daishonin schrijft:

Als een man zich zo gedraagt, dan zal zijn vrouw na zijn dood, overmand door verdriet over het verlies van haar man, aan andere mensen vertellen over de schandelijke dingen die hij deed, hoewel ze dat eigenlijk niet van plan is. En dat zal geenszins haar schuld zijn, maar uitsluitend het gevolg van zijn eigen verwerpelijke gedrag. (GND-II, 357)

⁴²Een citaat uit de Zes paramita's soetra.

Klagen voedt onze innerlijke zwakheid en negativiteit, en wordt een oorzaak van achteruitgang. Hier leert de Daishonin Shijo Kingo dat niet meer klagen en in plaats daarvan zijn eigen menselijke revolutie uit te dagen de zekere weg naar de overwinning in het leven is.

Het is een zeldzaamheid om als mens geboren te worden. Het aantal wezens dat met menselijk leven is begiftigd, is zo klein als de hoeveelheid aarde die men op een vingernagel kan leggen. Het is moeilijk om je leven als mens in stand te houden – net zo moeilijk als het voor de dauw is om op het gras te blijven liggen. Maar het is beter één dag eervol te leven, dan 120 jaar te worden en oneervol te sterven. Leid uw leven zo, dat alle mensen in Kamakura u zullen prijzen en tegen elkaar zeggen dat Nakatsukasa Saburo Saemon-no-jo zijn leenheer trouw dient, zich ijverig inzet voor het boeddhisme en altijd aandacht heeft voor het welzijn van zijn medemensen. Kostbaarder dan de schatten in een pakhuis zijn de schatten van het lichaam, en het meest kostbaar van alle zijn de schatten van het hart. Streef vanaf het moment dat u deze brief leest naar het vergaren van de schatten van het hart! (GND-II, 357)

Word een echte winnaar in het leven

Het is zeldzaam als mens geboren te worden: het aantal wezens dat met menselijk leven is begiftigd "is zo klein als de hoeveelheid aarde die we op een vingernagel kunnen leggen". Bovendien is het menselijk leven net zo moeilijk in stand te houden "als het voor de dauw is om op het gras te blijven liggen". De Daishonin geeft dus aan hoe onvervangbaar ons leven als mens is, en hoe kostbaar elke dag en elk moment is.

"Het is beter één dag eervol te leven, dan 120 jaar te worden en oneervol te sterven" (GND-II, 357), verklaart de Daishonin en benadrukt daarmee het vereiste voor echte verdienste in het leven. Onze echte verdienste als mens komt voort uit wat we als ons levensdoel kiezen en hoe we dat gaan bereiken.

Vervolgens geeft de Daishonin deze specifieke raad aan zijn leerling vanuit de wens dat hij op een fundamenteel niveau zal slagen: "Leid uw leven zo, dat alle mensen in Kamakura u zullen prijzen en tegen elkaar zeggen dat Nakatsukasa Saburo Saemon-nojo zijn leenheer trouw dient, zich ijverig inzet voor het boeddhisme en altijd aandacht heeft voor het welzijn van zijn medemensen." (vgl. GND-II, 357) Het impliceert drie specifieke gebieden waarop Kingo moet zegevieren: (1) het herstellen van een relatie van wederzijds vertrouwen met zijn heer, (2) het zich blijven inspannen als beoefenaar van de Mystieke Wet, en (3) het winnen van het vertrouwen van de mensen om hem heen. De schatten van het hart zullen schitteren in al deze drie inspanningen. Met andere woorden, we zijn werkelijk overwinnaars wanneer we de schittering van onze boeddhanatuur in alle aspecten van ons leven naar buiten brengen.

De Daishonin leert ons ook om feitelijk bewijs van onze overwinning te laten zien door te proberen zo te leven dat we waardering en bewondering ontvangen van de mensen om ons heen. Dit is een belangrijke richtlijn over waaruit feitelijk bewijs van overwinning voor een boeddhist bestaat. Kortom, onze overwinning komt voort uit de innerlijke glans van onze menselijkheid die op natuurlijke wijze de bewondering van anderen oproept. Je zou ook kunnen

zeggen dat een belangrijk deel van onze inspanning voor kosenrufu inhoudt dat ieder van ons een dergelijk vertrouwen en respect in de samenleving wint.

De kracht van onze menselijkheid als boeddhist roept uiteindelijk de waardering van anderen op. Met andere woorden, door de schatten van het hart die we hebben ontwikkeld, winnen we het vertrouwen en het respect van anderen als mensen met een voorbeeldig karakter. Onze boeddhanatuur manifesteert zich als de schitterende glans van onze menselijkheid en raakt zelfs het hart van mensen die het Nichiren Boeddhisme niet beoefenen. "Er is iets anders aan die mensen. De leden van de SGI hebben een speciale uitstraling," zullen de mensen denken. Het winnen van dit soort vertrouwen van anderen is een duidelijk bewijs van de kracht van onze boeddhistische beoefening.

Shijo Kingo's relatie met de mensen om hem heen - van zijn leenheer Ema, zijn familieleden tot zijn collega's, broers en medebeoefenaars - verliep verre van vlekkeloos. Er waren waarschijnlijk momenten waarop zijn koppigheid problemen veroorzaakte. Maar als hij deze problemen niet zou oplossen, zou hij geen winnaar in geloof kunnen worden.

Daarom spoort de Daishonin hem aan zijn karakter voortdurend te verbeteren en feitelijk bewijs te leveren door een grote menselijke revolutie te realiseren. Het was zijn wens dat Shijo Kingo, als de centrale figuur onder zijn leerlingen in Kamakura, zich zou ontwikkelen tot een bewonderenswaardig leider in de samenleving en een leven zou leiden van diepgaande betekenis en zingeving. Deze compassievolle instelling lag ongetwijfeld ten grondslag aan de leiding van de Daishonin die hem aanmoedigde de lof van de mensen in Kamakura te winnen.

Kostbaarder dan de schatten in een pakhuis zijn de schatten van het lichaam, en het meest kostbaar van alle zijn de schatten van het hart. Streef vanaf het moment dat u deze brief leest naar het vergaren van de schatten van het hart! (GND-II, 357)

Een grondig gepolijst karakter is het meest waardevol

De bovenstaande passage is de meest bekende passage van dit geschrift. "Schaten in een pakhuis" duidt op materiële bezittingen; "schaten van het lichaam" betekent bijvoorbeeld gezondheid of verworven vaardigheden; en "schaten van het hart" betekent op één niveau een innerlijke rijkdom, of overvloed, en op een ander, fundamenteeler niveau betekent het geloof en de glans van de boeddhanatuur die door ons geloof wordt gepolijst.

In deze passage rangschikt de Daishonin de waarde van de drie soorten schatten, en stelt een duidelijke waarde norm.

Kingo bevond zich in een situatie waarin hij zijn landgoed kon verliezen. Het is natuurlijk vanzelfsprekend dat dit landgoed een zeer belangrijke bron van inkomsten was voor hem en zijn familie. Maar de Daishonin benadrukt dat de schatten van het hart veel waardevoller zijn dan de schatten van het pakhuis en de schatten van het lichaam. Het vergaren van deze innerlijke schatten, zegt hij, is de basis van alle overwinningen.

Het feit dat Kingo zijn situatie had uitgedaagd op basis van geloof in de Mystieke Wet betekent dat hij de hoogste waarde hechtte aan de schatten van het hart. Daardoor had hij tot

nu toe gewonnen. Dat is waarschijnlijk de reden waarom de Daishonin dit punt verduidelijkt als een universele en onveranderlijke richtlijn voor het behalen van de overwinning in alle aspecten van zijn leven.

Wanneer wij ons baseren op de schatten van het hart, worden de werkelijke waarde en kwaliteit van de schatten van het pakhuys en van het lichaam ook zichtbaar in ons leven. Kortom, het is belangrijk dat we het vergaren van de schatten van het hart tot ons voornaamste levensdoel maken. Op het moment dat we dit fundamentele doel uit het oog verliezen en in plaats daarvan proberen de schatten van het pakhuys en van het lichaam te vergaren, zal dat alleen maar leiden tot gehechtheid. In dat geval kan de angst om dergelijke materiële of fysieke schatten te verliezen de oorzaak van lijden worden. Daarom is het belangrijk om allereerst de schatten van het hart te vergaren. Dit is een correcte levenshouding.

De achtenswaardige Confucius huldigde het beginsel: "Negen gedachten, één woord",⁴³ wat wil zeggen dat hij negenmaal nadacht over elke uitspraak die hij deed. Tan, de hertog van Chou⁴⁴, was zo nauwgezet wat betreft het ontvangen van bezoek, dat hij tijdens het nemen van een bad wel driemaal zijn haar uitwong, of tijdens een maaltijd zeker driemaal zijn voedsel weer uitspuwde [om hen niet te hoeven laten wachten].⁴⁵ Denk hier zorgvuldig over na, zodat u later geen reden heeft om mij een verwijt te maken. In dit gedrag vindt u de elementen van wat we boeddhisme noemen. (GND-II, 359)

Oprecht met anderen omgaan is het fundament van het boeddhisme

Het boeddhisme bestaat niet los van de realiteit van het leven. De Daishonin was zeer bezorgd over Kingo's opvliegende karakter. Hij zei dat hij "een gebeurtenis die gewoonlijk niet hardop besproken wordt"⁴⁶ (WND-I, 851) met zijn leerling wilde delen en vertelde hem het verhaal van de wispelturige keizer Sushun (r. 587-592) [die werd vermoord in een complot van een van zijn onderdanen]. Het is een les over wat er kan gebeuren als we openlijk blij geven van antipathie tegen anderen. (Vgl. WND-I, 851)

Vervolgens vertelt de Daishonin hoe de grote Chinese filosoof Confucius zijn woorden met zoveel zorg koos dat hij negen keer nadacht voordat hij sprak, en hoe de hertog van Chou in het oude China er zo bezorgd over was om zijn gasten niet te laten wachten dat hij zelfs zijn

⁴³It de verhandelingen van Confucius.

⁴⁴Tan, de hertog van Chou: Een jongere broer van keizer Wu, de stichter van de Chou-dynastie (ca. 1100-256 v. Chr.). Nadat hij zijn broer had geholpen bij het omverwerpen van de Yin (Shang) dynastie en het stichten van een nieuwe heerschappij, bleef hij nauw betrokken bij de regeringszaken. Toen keizer Wu stierf en zijn zoon Ch'eng, die nog een kind was, op de troon kwam, fungeerde de hertog van Chou als regent voor de jonge heerser. Hij is door de eeuwen heen door Confucianisten vereerd als een voorbeeld van correct bestuur en correct gedrag.

⁴⁵

Deze anekdote wordt vermeld in de Historische Geschriften. Tan, de hertog van Chou, was zo gedreven om bekwame personen te vinden en wilde niemand over het hoofd zien dat hij zelfs tijdens het wassen van zijn haar of tijdens een maaltijd bezoekers ontving. De Daishonin haalt dit voorbeeld aan om het belang van bedachtzaamheid, zorgvuldigheid en voorzichtigheid uit te leggen.

⁴⁶Dit incident is opgenomen in De Kronieken van Japan. Vermoedelijk werd er niet openlijk naar verwezen omdat het ging om de moord op een keizer door een van zijn onderdanen.

maaltijden of badtijd onderbrak om hen te ontvangen. Met deze voorbeelden benadrukt de Daishonin de noodzaak om zorgvuldig na te denken en oprecht te handelen als we met anderen omgaan.

"Denk hier zorgvuldig over na," zegt de Daishonin, in een poging om deze boodschap diep bij Kingo door te laten dringen. Hij voelde dat zijn leerling niet in staat zou zijn de werkelijke overwinning in het leven te behalen als hij zijn opvliegendheid niet zou overwinnen - een gebrek dat zijn ondergang zou kunnen worden - en niet serieus werk zou maken van het vergaren van de schatten van het hart. Daarom gaat de Daishonin zo ver om te zeggen: "In dit gedrag vindt u de elementen van wat we boeddhisme noemen."

We drukken het boeddhisme uit in ons gedrag als mens. Zowel Confucius als de hertog van Chou drukten hun filosofie en geloof uit in hun gedrag. Net zo kunnen we geen feitelijk bewijs laten zien van de kracht van geloof of het Nichiren Boeddhisme verspreiden, als we de hoogste schat van het hart - namelijk de boeddhanatuur die zich van binnenuit manifesteert - niet in ons gedrag uitdrukken, zoals uiteengezet in het boeddhisme. Daarom bespreekt de Daishonin aan het eind van dit geschrift het belang van ons gedrag als mens.

De essentie van wat de Boeddha gedurende zijn leven heeft verkondigd, is de Lotus Soetra en de kern van de beoefening van de Lotus Soetra is te vinden in het hoofdstuk 'Nooit Kleinerend'. Wat betekent eigenlijk het diepe respect voor andere mensen dat bodhisattva Nooit Kleinerend⁴⁷ aan de dag legde? Het doel van de verschijning in deze wereld van boeddha Shakyamuni, de heer der leerstellingen, is gelegen in zijn gedrag als mens.

Hoogachtend.

De wijzen kunnen mensen genoemd worden, maar de gedachtelozen zijn niet meer dan dieren. (GND-II, 359)

Het oorspronkelijke doel van het boeddhisme ligt in ons gedrag als mens

Aan het eind van 'De drie soorten schatten' verklaart de Daishonin dat de Lotus Soetra het hart is van Shakyamuni's leer en dat de essentie van de beoefening die in de Lotus Soetra wordt onderwezen wordt gevonden in het gedrag van bodhisattva Nooit Kleinerend, die in het hoofdstuk 'Nooit Kleinerend' wordt beschreven als standvastig geloven in de boeddhanatuur van alle mensen en deze respecteren.

Zich diep bewust van de waarheid dat iedereen een boeddha is vanuit het meest fundamentele standpunt van het leven, bleef bodhisattva Nooit kleinerend respectvol buigen voor iedereen die hij ontmoette, hoezeer hij ook vervolgd en aangevallen werd. Dit is het gedrag van iemand die werkelijk de spirit van de Lotus Soetra belichaamt.

⁴⁷Bodhisattva Nooit Kleinerend: Een bodhisattva beschreven in het (20e) hoofdstuk 'Bodhisattva Nooit Kleinerend' van de Lotus Soetra. Deze bodhisattva -Shakyamuni in een vorig leven - boog met respect naar iedereen die hij ontmoette. Hij werd echter aangevallen door arrogante mensen, die hem met stokken en staven sloegen en stenen naar hem gooiden. De soetra legt uit dat zijn beoefening van het respecteren van de boeddhanatuur van anderen de oorzaak werd waardoor hij boeddhachap bereikte.

Er wordt gezegd dat de Lotus Soetra het doel is waarvoor Shakyamuni in deze wereld is verschenen. De reden dat de Lotus Soetra de beoefening van bodhisattva Nooit kleinerend beschrijft, de belichaming van de spirit van de soetra, is om aan te geven dat het doel van Shakyamuni's verschijning in deze wereld ligt in zijn gedrag als mens.

Zoals de Daishonin opmerkt als hij zegt: "De Wet verspreidt zich niet vanzelf: omdat mensen haar verspreiden, zijn zowel de mensen als de Wet respectwaardig." (GZ, 856)⁴⁸, de grootsheid van de Wet of de leer kan alleen worden overgebracht en verspreid als ze tot uitdrukking komt in de humanistische handelingen en het gedrag van degenen die haar in het hart sluiten.

De schatten van het hart zijn op zich onzichtbaar voor het oog. Wanneer deze innerlijke schatten tastbaar worden gemaakt als respectvol handelen ten opzichte van anderen, tonen en bewijzen ze anderen hiermee de kracht van de Mystieke Wet en de boeddhanatuur.

De schatten van het hart beschouwen als de meest waardevolle van allemaal (vgl. GND-II, 357) weerspiegelt een gevoel van waarde dat betrekking heeft op datgene wat het belangrijkste en kostbaarst is in het leven. Respect tonen voor anderen in ons gedrag is de norm voor ons gedrag als boeddhist op basis van dit waardebesef.

Het respectvolle gedrag van bodhisattva Nooit Kleinerend belichaamt de leer van de Lotus Soetra, die de werkelijke bedoeling van de Boeddha uiteenzet om alle mensen in staat te stellen verlichting te bereiken. Daarom is het respectvolle gedrag van bodhisattva Nooit Kleinerend ten opzichte van anderen zelf de werkelijke bedoeling van de Boeddha.

Het kunnen manifesteren van onze boeddhanatuur is de voorspoed van ons geloof in de Mystieke Wet. Het gedrag van mensen die die voorspoed belichamen is het feitelijke bewijs van de grootsheid van de Mystieke Wet. Hun gedrag wordt zeker gekenmerkt door respect voor anderen.

Laten we nu opnieuw bevestigen, op basis van de soetra, hoe bodhisattva Nooit Kleinerend - Shakyamuni in een vorig leven - leefde op een manier die altijd respectvol naar anderen was.

Aan het begin van het (20e) hoofdstuk 'Bodhisattva Nooit Kleinerend', legde Shakyamuni het beginsel uit dat degenen die de Lotus Soetra belasteren een zware vergelding zullen krijgen voor hun overtreding, terwijl degenen die belasterd worden omdat ze de Lotus Soetra hooghouden de voorspoed zullen genieten van het zuiveren van de zes zintuigen.⁴⁹ (Cf. LSOC20, 307 [LS20, 265])

Om een voorbeeld te geven introduceerde hij de beoefening van bodhisattva Nooit Kleinerend. Deze bodhisattva verscheen in het Middelste Tijdperk van de Wet⁵⁰ na de dood van

⁴⁸Avaku Rokka Sho' (Jpn. 'De 106 vergelijkingen'); niet opgenomen in de WND, delen 1 en 2.

⁴⁹Het zuiveren van de zes zintuigen. Dit verwijst naar het zuiveren van de zes zintuigen; ogen, oren, neus, tong, lichaam en geest, waardoor het mogelijk wordt alles correct waar te nemen. Het (19e) hoofdstuk 'De weldaden van de leraar van de Wet' van de Lotus Soetra legt uit dat degenen die de soetra in ere houden en beoefenen, 800 weldaden van de ogen, neus en lichaam verwerven, en 1.200 weldaden van de oren, tong en geest, en dat door deze weldaden de zes zintuigen verfijnd en gezuiverd worden.

⁵⁰

Het Middelste Tijdperk van de Wet verwijst hier niet naar het Middelste Tijdperk na de dood van boeddha Shakyamuni, maar na de dood van boeddha Koning Ontzagwekkend Geluid. De opeenvolgende perioden van het Eerste Tijdperk, het Middelste Tijdperk en het Laatste Tijdperk van de Wet werden ook toegepast op andere

een boeddha die Koning Ontzagwekkend Geluid werd genoemd. Het was een tijdperk waarin arrogante monniken grote macht bezaten en de correcte leer van de Wet in verval was. In die tijd boog bodhisattva Nooit Kleinerend in eerbied voor de vier soorten gelovigen van die tijd die overmatig arrogant waren - monniken, nonnen, leken en lekenvrouwen - en zei tegen hen: "Ik heb diep respect voor u; ik zou u nooit kleinerend of arrogant durven bejegenen.

Waarom niet? Omdat u allen het pad van de bodhisattva bewandelt en zeker boedddhaschap zult bereiken." (LSOC20, 308 [LS20, 266-67]) Deze verklaring drukt kernachtig de essentie van de Lotus Soetra uit dat alle mensen verlichting kunnen bereiken, en wordt de "24-karakters tellende Lotus Soetra" genoemd [naar het aantal Chinese karakters waaruit deze passage bestaat]. De beoefening van bodhisattva Nooit Kleinerend bestond uitsluitend uit het eerbiedig buigen voor anderen en hen begroeten met deze woorden.

De vier soorten gelovigen echter, die vervuld waren van arrogantie en minachting, reageerden op zijn oprechte respect met scheldwoorden en mishandeling, waarbij sommigen hem zelfs met stokken sloegen of met stenen bekogelden. Door deze vervolgingen te verdragen was Nooit Kleinerend in staat "zijn overtredingen uit te wissen"⁵¹ (vgl. LSOC20, 312 [LS20, 270]) en zijn karma te veranderen. De soetra vertelt hoe hij, toen zijn dood naderde, talloze verzen van de Lotus Soetra in de lucht hoorde die eerder door boeddha Koning Ontzagwekkend Geluid waren verkondigd. Door ze allemaal te omarmen, verkreeg hij de voorspoed van het zuiveren van de zes zintuigen, verlengde zijn leven met "tweehonderd tienduizend miljoen nayutas van jaren" en bleef hij op grote schaal de Lotus Soetra verkondigen aan anderen. Daarna bereikte hij boedddhaschap en werd herboren als Shakyamuni. (Vgl. LSOC20, 309-10 [LS20, 267-68])

Daarentegen ondergingen de vier soorten gelovigen, die bodhisattva Nooit Kleinerend vervolgden, groot lijden voor de immens lange periode van duizend kalpa's als gevolg van deze overtredingen, en toen zij hun overtredingen uitwisten waren ze in staat bodhisattva Nooit Kleinerend te ontmoeten en zijn onderricht aan te nemen. (Vgl. LSOC20, 310-11 [LS20, 268-69]) Op deze manier heeft het standvastig tonen van respect voor anderen in ons gedrag de kracht om ons leven te veranderen door ons karma te veranderen en onze zes zintuigen te zuiveren. En door respectvol de leer van de Lotus Soetra met anderen te delen, zolang we leven, kunnen we de fundamentele overwinning van het bereiken van boedddhaschap bereiken. Dit soort gedrag is gebaseerd op het beginsel dat alle mensen de boeddhanatuur bezitten. Door vast te houden aan deze toewijding, zelfs in het aangezicht van moeilijkheden, kunnen we dit beginsel in ons leven belichamen. Als zodanig maken onze inspanningen deel uit van onze eigen boeddhistische beoefening om boedddhaschap te bereiken. Bovendien maken ze deel uit van de inspanning om alle mensen naar verlichting te leiden door zelfs het leven van degenen die de beoefenaars van de correcte leer belasteren en lastigvallen helder te verlichten en de boeddhanatuur die in de diepte van hun leven sluimert te laten ontwaken.

Kortom, de handelingen van bodhisattva Nooit kleinerend uit respect voor anderen zijn de fundamentele oorzaak voor het bereiken van boedddhaschap. Dit soort handelingen zijn

boeddha's die in de Boeddhistische geschriften voorkomen. Dienovereenkomstig heeft de leer van elke boeddha zijn eigen Middelste Tijdperk van de Wet.

⁵¹De zin, "Toen zijn overtredingen waren uitgewist" (LSOC20, 312 [LS20, 270]), beschrijft hoe bodhisattva Nooit Kleinerend zijn vroegere overtredingen van het belasteren van de Wet uitwiste door vervolging te ondergaan.

cruciaal als we verlichting willen bereiken. De wens om alle mensen naar verlichting te leiden zou slechts een utopie zijn als de Boeddha niet het belang van ons gedrag als mens onderwees. Daarom beweert de Daishonin dat dit "het doel van de verschijning in deze wereld van boeddha Shakyamuni, de heer der leerstellingen, is gelegen in zijn gedrag als mens" (GND-II, 259). Nichiren Daishonin toonde ook altijd respect voor anderen met zijn daden. De boeddhanatuur zal zich zeker manifesteren in het leven van mensen die geloof in de Mystieke Wet oproepen en handhaven, hoe slecht de tijden ook zijn. Hun gedrag als mens zal zeker in overeenstemming zijn met de fundamentele wijsheid van de praktische filosofie van respect voor anderen.

De beoefening van shakubuku door de Daishonin, het rigoureuus weerleggen van verkeerde dingen, is ook gegrond in compassie voor de persoon die fout zit en in zorg voor het geluk van de mensen, evenals in een vurige wens voor vrede en veiligheid in het land. Het is een strijd om het onjuiste te weerleggen en het ware te onthullen uit respect voor de boeddhanatuur van alle mensen.

Omdat shakubuku in het Nichiren Boeddhisme gebaseerd is op een filosofie van respect voor anderen, houdt het in dat de dwaling van mensen die het leven van anderen niet respecteren moet worden weerlegd. Uitgaande van dit begrip geeft de Daishonin aan dat we, zelfs in het kwade en lasterlijke Laatste Tijdperk van de Wet, op een voorzichtige en respectvolle manier moeten handelen, in plaats van ons te storten op het weerleggen van dwalingen.

Volledig en ondubbelzinnig de waarheid zeggen is ook shakubuku. Het Laatste Tijdperk van de Wet is een tijdperk vol wantrouwen en angst, voortkomend uit een samenleving waarin mensen niet worden gerespecteerd en het leven nauwelijks wordt gewaardeerd. In zo'n tijdperk betekent shakubuku alleen opstaan en resoluut de banier van respect voor de mens en de waardigheid van het leven hoog houden. Ook dit is de moedige beoefening van shakubuku.

Zoals ik altijd benadruk, zal de oplossing van de verschillende problemen van onze planeet in de 21e eeuw afhangen van de aandacht voor de mens. Dit besef wordt gedeeld door vele vooraanstaande denkers, vredesactivisten en gewetensvolle politieke leiders.

Hoe veranderen we de fundamentele duisternis die inherent is aan het leven van mensen? Hoe vergroten we de solidariteit van degenen die zich inzetten voor het goede? En hoe bouwen we een samenleving op waarin harmonieus samenleven en humanisme de boventoon voeren?

De SGI onderneemt actie om een prachtig pad van interculturele en interreligieuze dialoog te openen om antwoorden op die vragen te vinden. Wij overstijgen alle onderlinge verschillen, overwinnen de barrières van etniciteit en nationaliteit en bouwen aan een wereld van grootschalige en open uitwisseling tussen mensen. De filosofie van de SGI is gebaseerd op de leer van de Lotus Soetra om respect voor anderen te tonen door ons gedrag, en op het beginsel dat alle verandering begint in onszelf en door het vergaren van de schatten van het hart.

Mensen in de hele wereld hebben hoge verwachtingen van de humanistische filosofie van de SGI. Onze inspanningen om onze menselijke revolutie te maken, geven hoop aan de

mensheid.

De tijd is nu aangebroken waarin de oprechte inzet van onze leden, die het menselijke gedrag dat Nichiren Daishonin onderwees, in praktijk te brengen, en wereldwijd vertrouwen en begrip winnen. ●

Deel D - Het priesterprobleem

Studiemateriaal 6

De Nichiren Shoshu priesterorde onder Nikken afwijzen⁵²

Sinds haar oprichting heeft de Soka Gakkai zich volledig gebaseerd op geloof dat rechtstreeks verbonden is met Nichiren Daishonin. Ze heeft consequent actie ondernomen om de boeddhistische leer van de Daishonin te verspreiden om geluk voor alle mensen te creëren en wereldvrede te bewerkstelligen.

Er ontstond echter een groep die probeerde deze beweging voor kosenrufu te vernietigen, en door dat te doen onthulde die groep, bekend als de "Nikken-sekte", haar ware aard als een duivelse functie.

De Nikken-sekte verwijst naar de priesterorde van de Nichiren Shoshu, de boeddhistische school in haar corrupte staat onder leiding van Nikken Abe, die pretendeerde de 67e in het geslacht van haar hogepriesters te zijn. Deze sekte heeft het standpunt ingenomen dat haar hogepriester, die tevens haar hoofdadministrateur is, absolute en onbetwistbare autoriteit en macht bezit.

In de meer dan 25 jaar sinds de aanzet tot wat bekend is geworden als het "tweede priesterprobleem" in 1990, heeft de Nikken-sekte de leer en de spirit van het Nichiren Boeddhisme verraden en is zij een groep geworden die zich overgeeft aan het belasteren van de boeddhistische Wet.

Hoewel Nikken het ambt van hogepriester in december 2005 heeft overgedragen aan zijn opvolger, Nichinyo, blijft de lijn die hij heeft doorgegeven vertroebeld door zijn laster van de Wet.

De strijd tegen kwaadaardige functies

Nichiren Daishonin schrijft in zijn verhandeling 'Over het vestigen van de correcte leer voor vrede in het land': "In plaats van tienduizend gebeden voor genezing aan te bieden, zou het beter zijn om gewoon dit ene kwaad uit te bannen" (WND-1, 15) en "Het enige wat we nu moeten doen is de kwade wegen verlaten en de goede oppakken, om deze kweeling bij de bron af te snijden, bij de wortel af te snijden" (WND-1, 17).

Met andere woorden, bij onze inspanningen om het boeddhisme correct te beoefenen is het essentieel nooit te vergeten dat we een voortdurende strijd moeten voeren tegen het "ene kwaad", dat wil zeggen de negatieve invloeden die mensen misleiden en op een dwaalspoor brengen.

⁵²(SGI Nieuwsbrief 9990).

Ons uitspreken tegen de "Vijanden van de Lotus Soetra"

Het Nichiren Boeddhisme benadrukt dat het waarschuwen en bestrijden van het kwaad een belangrijk element van geloof is.

De Daishonin schrijft: "Hoe goed de oorzaken ook zijn die iemand legt, of zelfs al leest en kopieert iemand de hele Lotus Soetra duizend of tienduizend keer, of bereikt hij de weg van het waarnemen van drieduizend werelden in één enkel levensmoment, als hij de vijanden van de Lotus Soetra niet afwijst, is het onmogelijk de weg te bereiken." (WND-I, 78)

De "vijanden van de Lotus Soetra" verwijst naar degenen die mensen aanmoedigen de Lotus Soetra te verlaten en daarmee het pad naar boedddhaschap voor alle mensen afsluiten. De Lotus Soetra leert dat de boeddhanatuur in het leven van ieder mens aanwezig is en het meest universele ideaal van respect voor alle mensen uitdrukt. Daarom is het ontkennen of afwijzen van de soetra, het belemmeren van de verspreiding van de soetra, of het onderdrukken of schaden van beoefenaars van de soetra in strijd met de idealen van respect voor de waardigheid van het leven, de gelijkheid van alle mensen, en de voorrang van gewone mensen. Zich inlaten met dergelijke handelingen is wat het betekent om een "vijand van de Lotus Soetra" te worden.

In het licht hiervan kan Ryokan van de Gokuraku-ji tempel⁵³, iemand uit de tijd van de Daishonin, worden beschouwd als een voorbeeld van een vijand van de Lotus Soetra. Hoewel hij ogenschijnlijk respect genoot van de mensen uit die tijd, van wie velen hem vereerden als een "levende boeddha", koesterde Ryokan heimelijk vijandschap ten opzichte van de Daishonin, die zich inspande voor de verspreiding van Nam-myoho-enge-kyo, de essentie van de Lotus Soetra, en beraamde hij een samenzwering om hem te laten vervolgen. Door dit te doen functioneerde hij als wat de Lotus Soetra beschrijft als een "arrogante valse wijze".

In onze tijd is het Nikken die, door te proberen de Soka Gakkai te vernietigen, de organisatie die zich inzet om de wens van kosenrufu van de Daishonin te verwezenlijken, voldoet aan de definitie van een vijand van de Lotus Soetra.

Een overzicht van het priesterprobleem

De spirit en beoefening van de Daishonin voor kosenrufu werd correct overgenomen en voortgezet door zijn leerling Nikko Shonin (1246-1333).

Deze spirit en beoefening verdwenen echter geleidelijk binnen de priesterorde van Nichiren Shoshu - een boeddhistische school die haar leer ontleende aan de overleveringslijn van Nikko Shonin - en maakten plaats voor holle formaliteiten en rituelen. Daardoor veranderde de school in wat in Japan vaak wordt omschreven als "begravenis-boeddhisme"⁵⁴.

⁵³Ryokan (1217-1303): Een priester van de Ware Woord Voorschriften school en hoofdpriester van de Gokuraku-ji tempel vanaf 1267. Ryokan bestreed Nichiren en zijn leerlingen jarenlang, zowel openlijk als heimelijk.

⁵⁴Tempels in Japan verzamelden geld en andere donaties als betaling voor het uitvoeren van begrafenisceremonies en andere rituelen, en vergaarden zo rijkdom. Met zowel macht als rijkdom in handen verloren de boeddhistische priesters hun interesse in het bestuderen en beoefenen van de leer en werden in plaats daarvan decadent en corrupt. Als gevolg daarvan veranderde het boeddhisme in Japan in een religie die de nadruk legde op ceremonies, zoals begravenissen en diensten voor overleden voorouders.

Intussen namen de priesters een steeds autoritairdere houding aan, met een discriminerende houding ten opzichte van lekgelovigen.

Rond de tijd dat de Soka Gakkai werd opgericht, waren het correcte begrip en de correcte beoefening van de leer van de Daishonin vrijwel verloren gegaan binnen de priesterorde.

De Soka Gakkai richtte haar inspanningen op het realiseren van de grote gelofte voor kosenrufu, en steunde altijd de priesterorde en corrigeerde haar waar nodig.

Na de Tweede Wereldoorlog, toen de priesterorde met ernstige economische problemen werd geconfronteerd, steunde en beschermde de Soka Gakkai haar serieus en oprecht, en bouwde en doneerde uiteindelijk meer dan 350 tempels.

Bepaalde personen binnen de priesterorde weigerden echter deze oprechte steun te erkennen of er hun dankbaarheid voor uit te drukken, en er ontstonden soms wrijvingen met bepaalde priesters die in de eerste plaats hun religieuze autoriteit wilden handhaven. Maar in alle gevallen bleef de Soka Gakkai werken aan het oplossen van de situatie en het herstellen van goede betrekkingen.

De neiging van de priesterorde om met haar gezag te pronken en neer te kijken op lekgelovigen werd sterker nadat Nikken het ambt van hogepriester had aanvaard. Zij negeerde steeds meer de oprechte bedoelingen waarmee de Soka Gakkai haar omwille van kosenrufu had gesteund.

De Soka Gakkai had grote vooruitgang geboekt bij het vestigen van het Nichiren Boeddhisme als een wereldreligie, en haar leider, president Ikeda, was zeer gerespecteerd onder vooraanstaande wereldfiguren op vele gebieden. Niettemin ging Nikken hem vijandig bejegenen en beraamde een plan om de Soka Gakkai te vernietigen.

Het doel van Nikken was om de band met de Soka Gakkai te verbreken en de controle over haar leden over te nemen en hen te veranderen in onderdanige volgelingen van de priesters, en in 1990 bedacht hij een heimelijk plan dat hij "Operatie C" noemde ("C" betekent het "afsnijden" van de Soka Gakkai).

De uitvoering ervan begon in december van dat jaar, met de plotselinge aankondiging van de priesterorde dat zij haar regels als religieuze organisatie zou herzien, waardoor president Ikeda in feite werd ontslagen uit zijn positie als belangrijkste leken-vertegenwoordiger van Nichiren Shoshu.

De Soka Gakkai probeerde de situatie door middel van een dialoog op te lossen, maar het priesterschap weigerde elk gesprek.

Op 7 november 1991 stuurde de priesterorde de Soka Gakkai een document getiteld "Aanmaning tot ontbinding", en op 28 november volgde een "Kennisgeving van excommunicatie".

Naast deze arrogante maatregel nam de priesterorde de wrede maatregel om te weigeren de gohonzon toe te kennen aan leden van de Soka Gakkai. De priesters vertelden de mensen in feite dat als zij de gohonzon wilden ontvangen, dat alleen mogelijk was als ze de priesterorde volgden. Op deze manier gijzelden zij de gohonzon, het fundament van geloof, in een laffe poging om gelovigen onder druk te zetten en te intimideren.

Desondanks besloot de Soka Gakkai in 1993 haar leden over de hele wereld een gohonzon te

overhandigen, opgetekend door Nichikan Shonin (1665-1726), een groot hervormer van het Nichiren Boeddhisme. Dit werd mogelijk gemaakt door de medewerking van een tempel die zich tegen de acties van Nikken had verzet en de Soka Gakkai steunde.

De Soka Gakkai is nu de enige religieuze groep die zich inzet voor de verwezenlijking van kosenrufu in overeenstemming met de spirit van Nichiren Daishonin. Zij verleent de gelovigen de gohonzon, die Nichiren omschreef als "de banier van de verspreiding van de Lotus Soetra" (WND-1, 831). Als zodanig is de Soka Gakkai de wereldwijde organisatie geworden die gekwalificeerd is om de gohonzon uit te reiken om kosenrufu, de wil en bedoeling van de Boeddha, te realiseren.

In 1998 sloopte de Nikken-sekte de Sho-Hondo (Grote Hoofdtempel), een bouwwerk van de Nichiren Shoshu hoofdtempel, Taisei-ji, die in 1972 onder auspiciën van de Soka Gakkai was gebouwd dankzij het oprechte geloof en de donaties van zo'n acht miljoen mensen. Deze schaamteloze daad maakte de kwaadardige en wraakzuchtige aard van de priesterorde nog duidelijker.

De Sho-Hondo, die gebouwd was om 1000 jaar te blijven staan, werd geprezen als een meesterwerk van 20e-eeuwse architectuur dat zich kon meten met elk ander religieus bouwwerk ter wereld. Nikken liet het echter genadeloos afbreken, slechts 26 jaar nadat het voltooid was en negeerde daarmee het oprechte geloof van acht miljoen gelovigen.

De belangrijkste overtredingen en valse leerstellingen van de Nikken-sekte

De kern van de Nikken-sekte is een misleidend geloof dat de hogepriester vereert als een speciaal, absoluut en onfeilbaar wezen, een geloof dat je "hogepriester-verering" zou kunnen noemen. Een van de uitgangspunten voor deze bewering is dat er een mysterieuze erfenis of lijn bestaat die alleen van de ene hogepriester op de andere wordt doorgegeven, een veronderstelling die de neiging van de priesterorde om neer te kijken op leken gelovigen versterkt.

Natuurlijk staat er niets in de geschriften van Nichiren Daishonin dat dit op enigerlei wijze rechtvaardigt of ondersteunt, en daarom is het een valse leer die lijnrecht ingaat tegen de leer van het Nichiren Boeddhisme.

Een zorgvuldige studie van de belangrijkste beginselen van het Nichiren Boeddhisme maakt de grootste fouten van de Nikken-sekte duidelijk.

1. De laster van het vernietigen van kosenrufu

De Nikken-sekte voerde haar "Operatie C" uit met het doel om de Soka Gakkai, de organisatie gewijd aan kosenrufu, te vernietigen, en in 1991 stuurde zij de Soka Gakkai de kennisgeving van excommunicatie.

In het document werden geen passages uit de geschriften van Nichiren Daishonin aangehaald en er werd geen doctrinaire basis aangegeven om de excommunicatie van de Soka Gakkai te ondersteunen. Het herhaalde slechts op autoritaire en emotionele wijze de bewering dat de Soka Gakkai de priesterorde niet gehoorzaamde.

De opdracht om kosenrufu te verwezenlijken, de grootschalige verspreiding van de Mystieke Wet, is de erfenis die Nichiren Daishonin heeft nagelaten. Dit is duidelijk wanneer hij verklaart: "De 'grote gelofte' verwijst naar de verspreiding van de Lotus Soetra" (OTT, 82) en "Wanneer jullie zo verenigd zijn, kan zelfs het grote verlangen naar de grootschalige verspreiding vervuld worden." (WND-1, 217)

Daarom heeft de Soka Gakkai zich vanaf haar oprichting ten doel gesteld kosenrufu te verwezenlijken, door zich in te zetten voor de verspreiding van het Nichiren Boeddhisme, niet alleen in Japan maar in de hele wereld.

Een poging om de Soka Gakkai te vernietigen is daarom een poging om kosenrufu te vernietigen, een daad die een ernstige laster van de boeddhistische Wet inhoudt en de grote overtreding van het verraden van de spirit en intentie van de Daishonin om alle mensen van lijden te verlossen.

Nikkens ernstige overtreding van het veroorzaken van verdeeldheid in de boeddhistische orde

De boeddhistische leer beschrijft de grootste overtredingen die iemand kan begaan als de "vijf hoofdzonden".

Deze zijn (1) het doden van je vader, (2) het doden van je moeder, (3) het doden van een arhat, (4) het verwonden van een boeddha, en (5) het veroorzaken van verdeeldheid in de boeddhistische orde.

Van deze overtredingen is het veroorzaken van verdeeldheid in de boeddhistische orde, of handelingen die ontwrichting en verdeeldheid veroorzaken onder de boeddhistische beoefenaars, uiterst ernstig omdat het de leer van de Boeddha vernietigt en mensen misleidt, waardoor ze in ongeluk vervallen. Dit is de ernstigste overtreding die Nikken heeft begaan.

2. De valse leer van de verering van de hogepriester

De leer van de Nikken-sekte is dat de hogepriester moet worden beschouwd als een voorwerp van aanbidding of verering. Een hogepriester moet een persoon zijn die primair verantwoordelijk is voor het beschermen, onderwijzen en verspreiden van de boeddhistische leer. Deze persoon moet als voorbeeld dienen voor het uitvoeren van geloof, beoefening en studie en voor het handhaven van de correcte leer.

Sinds het uitbreken van het tweede priesterprobleem hebben Nikken en zijn aanhangers, die elke dialoog afwijzen, consequent beweerd dat omdat de hogepriester onfeilbaar is en een voorwerp van aanbidding of verering is, men hem zonder meer moet volgen.

Het idee van de hogepriester als voorwerp van geloof is een extreem ijdele leer die de drie schatten - de Boeddha, de Wet (de leer van de Boeddha) en de boeddhistische orde van het Nichiren Boeddhisme - schendt.

In een document dat in juli 1991 in een publicatie voor senior priesters van Nichiren Shoshu is opgenomen, staat bijvoorbeeld dat de hogepriester aan wie de erfenis van de Wet is overgedragen, een eerbiedwaardige persoon is die één en onafscheidelijk is met de Dai-

Gohonzon, en dat het geloof in deze twee fundamentele voorwerpen (de Dai-Gohonzon en de hogepriester) absoluut moet zijn.

In het Nichiren Boeddhisme moet er echter slechts één voorwerp van toewijding zijn, de gohonzon.

De valse leer van de Nikken-sekte beweert dat de hogepriester, wiens functie het is de gohonzon te beschermen, in feite op gelijke voet staat met de gohonzon. Dit is een ongehoorde verdraaide leer.

Correct geloof betekent ons baseren op de gohonzon

Sinds de tijd van de Daishonin en Nikko Shonin wordt correct geloof omschreven als geloof op basis van de gohonzon.

Nichiren Daishonin schrijft: "Geloof met heel uw hart in deze mandala." (GND-I, 89) en "Omdat Nichirens leerlingen en lekenaanhangers alleen in de Lotus Soetra geloven (...) kunnen zij de schattoren van de gohonzon binnentreden." (GND-I, 148)

En Nikko Shonin stelt: "In de eerbiedwaardige geschriften [van Nichiren Daishonin] staat dat de vijf karakters van Myoho-enge-kyo het voorwerp van toewijding moeten zijn. Dat wil zeggen, het voorwerp van toewijding dat hij in zijn eigen handschrift schreef" (GZ, 1606).

De grote fout om de hogepriester als onfeilbaar te beschouwen

In 'De zesentwintig waarschuwingen van Nikko'⁵⁵ schrijft hij: "Volg zelfs de hogepriester niet als hij ingaat tegen de Wet van de Boeddha en zijn eigen opvattingen verkondigt" (GZ, 1618).

Nikko Shonin gaf deze waarschuwing op grond van zijn veronderstelling dat het mogelijk was dat het hoofd van de school in de toekomst een ernstige fout zou begaan.

In hetzelfde document schrijft Nikko Shonin: "Mijn leerlingen moeten zich gedragen als gewijde priesters en hun gedrag afstemmen op dat van onze overleden leermeester. Maar zelfs als een hogepriester of een priester die zich inspant voor beoefening en inzicht tijdelijk afwijkt van seksuele onthouding, kan het hem toch worden toegestaan in de priesterorde te blijven als een gewone priester zonder positie." (GZ, 1619)

Dit betekent dat als een hoge priester of een senior priester van aanzienlijke geleerdheid een verboden handeling of een ernstige vergissing begaat die wettelijk verbanning zou rechtvaardigen, het hem eerder moet worden toegestaan zijn beoefening tussen priesters van gewone rang te hernieuwen, terwijl hij een weg van bezinning en berouw volgt.

Uit deze "Waarschuwingen van Nikko" blijkt duidelijk dat de opvatting dat de hogepriester onfeilbaar is, die door de Nikken-sekte wordt uitgedragen, volkomen verkeerd is. Het is een dogma in strijd met de leer van zowel de Daishonin als Nikko Shonin.

⁵⁵ 'Nikko Yuikai Okibumi' in het Japans. Geschreven door Nikko Shonin in 1333. Het richt zich tot beoefenaars van toekomstige generaties en spoort hen aan om de zuiverheid van Nichirens leer te bewaren, en schetst de fundamentele spirit van geloof, beoefening en studie.

3. Een misleidende kijk op de erfenis

"Erfenis" of "overlevering" in het Nichiren Boeddhisme is altijd iets geweest dat toegankelijk was voor alle mensen, niet het exclusieve bezit van een kleine selekte groep.

Nikken en zijn volgelingen hebben echter een misleidende opvatting over erfgoed, die de basis is van hun overtuiging dat de hogepriester absoluut is.

Deze visie is als volgt: Er bestaat een mysterieuze erfenis of overlevering die alleen van de ene hogepriester naar de andere wordt doorgegeven. Alleen al door het ontvangen van die afstamming erft men exclusief de verlichting van de Boeddha en de essentie van de Wet van de Boeddha zelf.

In dezelfde publicatie waarnaar eerder werd verwezen, stelt de Nikken-sekte dat de overdracht van de 'Erfenis van de Wet' die aan slechts één persoon is toevertrouwd, zeker de entiteit is die de "Eenheid van persoon en Wet" belichaamt.

Het idee van het bestaan van zo'n mysterieuze overdracht is echter onjuist en heeft geen enkel verband met de leer van de Daishonin of Nikko Shonin. Het komt neer op een verzinzel dat in latere tijden is bedacht om de status en het gezag van de hogepriester te versterken.

De werkelijke betekenis van "Erfenis" is geloof dat openstaat voor alle mensen

De Japanse term voor erfenis, letterlijk "bloedlijn", wordt vaak gebruikt in de esoterische leer van de Ware Woord-school en scholen als Tendai en Zen. Het vergelijkt de overdracht van de leer van leraar op leerling met de genetische erfenis die van ouder op kind wordt doorgegeven.

In de boeddhistische wereld van Nichiren Daishonins tijd betekende dit erfgoed voornamelijk het doorgeven van de diepste boeddhistische leer aan een selecte groep mensen in de vorm van een "geheime overdracht".

In tegenstelling hiermee schrijft de Daishonin in 'De erfenis van de hoogste Wet van het leven': "Nichiren heeft alle mensen in Japan tot het geloof in de Lotus Soetra trachten op te wekken, opdat ook zij in de erfenis kunnen delen en boedddhaschap bereiken." (GND-I, 45)

In het Nichiren Boeddhisme wordt de erfenis uiteindelijk beschreven als de "erfenis van geloof" (GND-I, 45), dat is geloof zelf.

Aan de andere kant claimt de Nikken-sekte een mysterieuze, exclusieve erfenis waardoor iemand na ontvangst automatisch een boeddha is, ongeacht zijn of haar geloof of beoefening. Dit is ver verwijderd van de essentiële betekenis van de erfenis van geloof, de erfenis die door de Daishonin wordt onderwezen.

4. Een discriminerende houding ten opzichte van de leken

Een idee dat de hele priesterorde van Nichiren Shoshu doordringt, van Nikken tot alle priesters, is het idee dat zij, als priesters, superieur zijn en dat leken minderwaardig zijn. Dit wil zeggen dat zij een discriminerende houding aannemen ten opzichte van de leken.

Er is geen leer of beginsel in het Nichiren Boeddhisme dat rechtvaardigt dat priesters leken met een dergelijk gebrek aan respect of met minachting behandelen.

Integendeel, de Daishonin bevestigde duidelijk de gelijkheid van priesters en leken door te zeggen: "Daarom beschouwt de Boeddha zeker iedereen in deze wereld die de Lotus Soetra omarmt, of het nu een lekenman of -vrouw, monnik of non is, als de heer van alle levende wezens" (WND-1, 463) en "Iedereen die anderen ook maar één zin van de Lotus Soetra leert, is de gezant van de Aldus Gekomene, of die persoon nu priester of leek, non of lekenvrouw is" (WND-1, 33).

Achter de schaamteloze ontkenning door de Nikken-sekte van de gelijkheid van geestelijken en leken zit de neergang van de rol van het boeddhisme in Japan, voornamelijk tijdens de Edo-periode (1603-1867), in die mate dat het bekend werd als "begrafenisboeddhisme", en de verspreiding van het zogenaamde tempelsysteem⁵⁶ tijdens dezelfde periode. Dit leidde ertoe dat priesters de lekengelovigen onder controle hielden en in een dienstbare positie dwongen, waarbij de lekengelovigen volledig afhankelijk werden van de priesters in plaats van hun eigen boeddhistische beoefening uit te voeren.

De kwalijke neigingen en fouten die inherent zijn aan het tempelsysteem blijven diep geworteld in de Nikken-sekte, en dit heeft ertoe geleid dat priesters geloven dat ze superieur zijn aan leken.

5. Misbruik van de religieuze rituelen

Een van de grootste fouten van de Nikken-sekte is haar misbruik van de boeddhistische rituelen en ceremonies, door ze te veranderen in middelen om geld te verdienen. Hiertoe behoren begrafenis- en herdenkingsdiensten, de toekenning van postume boeddhistische namen en de uitgifte van houten gedenkplaten die naast het graf worden geplaatst.

Deze rituelen die tegenwoordig door priesters worden uitgevoerd, werden niet door de Daishonin ingesteld, maar kwamen in latere tijden tot stand. De Nikken-sekte beweert dat als een begrafenisdienst niet wordt geleid door een priester, de overledene geen boedddhaschap kan bereiken; maar de Daishonin heeft nooit zoiets onderwezen of verklaard.

In plaats daarvan moedigde hij degenen die een dierbare hadden verloren aan met uitspraken als "Daarom, omdat uw dierbare overleden vader tijdens zijn leven Nam-myohorenge-kyo reciteerde, was hij een persoon die boedddhaschap bereikte in zijn huidige vorm" (WND-1, 1064).

Op deze manier benadrukte hij dat het bereiken van boedddhaschap afhangt van iemands eigen geloof en beoefening.

Daarom is het negeren van de raad van de Daishonin en beweren dat de overledene geen Boedddhaschap kan bereiken tenzij een priester zijn begrafenis leidt, op zich al een overtreding van het verdraaien van de leer van de Daishonin.

⁵⁶ Het tempelsysteem was een manier om gezinnen officieel te binden aan een lokale boeddhistische tempel tijdens het regime van het Tokugawa shogunaat (1603-1867). Het was een verplicht systeem van burgerregistratie, bedoeld om 'verborgen christenen' op te sporen - die in het geheim het christendom beoefenden, dat verboden was. Het was ook een manier voor de regering, met de tempels als gevolmachtigden, om de bevolking te controleren. Onder het systeem was het individuen en families niet toegestaan om van religie te veranderen. Mensen werden geacht de hun toegewezen tempel te bezoeken en daar begrafenis- en herdenkingsceremonies te houden en donaties te doen voor deze diensten, en zo de tempels een permanente bron van inkomsten te verschaffen.

6. Corruptie en immoraliteit

Over het gedrag van priesters zegt Nichiren Daishonin: "Echte priesters zijn mensen die eerlijk zijn en weinig verlangen en toch voldoening kennen." (WND-1, 747)

De priesters van de Nikken-sekte echter, te beginnen met Nikken zelf, hebben zich consequent corrupt en egoïstisch gedragen, in strijd met de instructies van de Daishonin. De Daishonin vergeleek dergelijke onverantwoordelijke priesters die het boeddhisme misbruiken voor hun eigen gewin met "een dier gekleed in priestergewaden" (WND-1, 760) of met "Wet-verslindende hongerige geesten" (WND-1, 190).

Spirituele onafhankelijkheid

Op 28 november 1991 werd de Soka Gakkai geëxcommuniceerd van de Nichiren Shoshu school. Voor de leden van Soka Gakkai markeert deze dag echter de dag waarop ze hun spirituele onafhankelijkheid verkregen. Zichzelf bevrijdend van de ketenen van de corrupte en misleidende priesterorde, zijn de leden van de Soka Gakkai over de hele wereld opgestaan, en hebben hun missie om kosenrufu te realiseren omarmd. Hun aantal is constant blijven groeien, en vandaag de dag zijn ze actief in 192 landen en gebieden in de hele wereld.

De Nikken-sekte, aan de andere kant, is doorgegaan op haar ingeslagen koers van neergang; haar ledenaantal bedraagt vandaag de dag nog maar twee procent van wat het was voordat ze de Soka Gakkai excommuniceerde.

Door zich in te spannen om de wil van de Daishonin voor kosenrufu te verwezenlijken, heeft de Soka Gakkai het ware erfgoed van het Nichiren Boeddhisme in ere gehouden. Door vastberaden de valse en destructieve acties van de Nikken-sekte uit te dagen en te weerleggen, openen de leden van de Soka Gakkai de weg naar de verdere verspreiding van kosenrufu over de hele wereld.
